

Největší boj

(The greatest battle ever fought)

kázáno W. Branhamem v Jeffersonville, Indiána, USA, 11. 3. 1962

Dobré jitro, přátelé! Jsem rád, že jsem tohoto jitra opět zde, i když tak trochu nečekaně pro mne – a jistě i pro vás, jako Církev. Zatím co jsem četl, položil mi Pán něco na srdce, co mám přinést Církvi, a já jsem myslel, nyní by bylo načase to učinit. Když jsem přišel, oznámil jsem, že mám poselství pro Církev, aniž bych věděl, že tuto neděli zde budu. Jak Bůh dá, chtěl bych je přinést příští neděli. K tomu budu potřebovat mnoho času, takže před 12:30 hod. sotva skončíme. Již dlouho to leží na mém srdci a myslím, že jsem dlužen veřejnosti odpověď, proč jsem nebyl činný na misijním poli. Kázal jsem kolem dokola, jsem si ale jist tím, že to nikdy nevyšlo tak jasně najevo, jak by vlastně mělo; avšak myslím, že jak Pán dá, udělám si příští neděli čas, abych vyložil důvod a z Písma vám doložil, co se děje, proč a oč vlastně jde, neboť půjdu pravděpodobně neprodleně do zámoří, nebo někam jinam. Čekám na to, kam mě On zavolá.

Před dvěma nebo třemi večery jsem měl kolem půlnoci telefonát, že se mám modlit za jednu paní v nemocnici. Prosili mě, abych se modlil za jednu přítelkyni paní James Bell, barevné sestry zde ve sboru, která je velmi milou a věrnou paní. Pokud se pamatuji, bylo její jméno Shepherd. Vstal jsem z postele, poklekl jsem a řekl své ženě, která se kvůli telefonu probudila: „*Musíme se modlit za paní Shepherd, přítelkyni paní Bell.*“

Modlili jsme se za ni, šli spát a k 10. nebo i 11. hodině příštího dne jsem měl opět telefonát. Byl to Billy a řekl mi, že to není paní Shepherd, nýbrž paní Bell sama, která leží těžce nemocná v nemocnici. Spěchal jsem do nemocnice, ona však zatím zemřela. Pán povolal paní Bell domů.

Paní Bell patřila k těm věrným, kteří se po léta zde ve sboru shromažďují. Její muž James a já jsme pracovali asi před třiceti lety společně s mým otcem. Milujeme sestru Bell. Byla to znamenitá osoba.

Slyšel jsem, že měla těžkou koliku v důsledku žlučnickové choroby. Její lékař, který ten případ dobře znal, se nenalézal v místě. Nový lékař ji prohlédl a přikročil k okamžité operaci. Tuto nepřekala. Pokud vím, nebyl by její domácí lékař souhlasil s operací, neboť měla nadměrnou váhu. S žlučníkem to nebylo v pořádku a ona měla také kameny. Pán jí byl milostiv. Měla tyto záchvaty již před tím a Pán jí často pomohl. Souhrnně můžeme říci: Bůh sestru Bell zavolal. Tímto způsobem to musíme brát.

Tak, jak mi to sdělil, myslel jsem, že se jedná o paní Shepherd, kterou jsem vůbec neznal. Ta paní je dnes ráno možná zde a snad bych ji poznal, kdybych ji viděl. Bylo řečeno, že se jedná o paní Shepherd. Avšak možná, že se to všechno muselo stát,

neboť kdybych byl věděl, že se jedná o paní Bell, která se nacházela v takovém stavu, byl bych tam pravděpodobně šel a byl bych ihned za ni prosil. Možná, že nechtěl Bůh, abychom to učinili. Víme, že všechny věci napomáhají k dobrému těm, kteří milují Boha. Jsem si jist tím, že sestra Bell Pána milovala; byla to dobrá žena. Patřila k nám. Zde nemáme žádnou rozdělovací hranici; rodina Boží nezná žádný rozdíl mezi bílou a černou, červenou nebo žlutou barvou pleti. Jsme bratři a sestry v Kristu. Milujeme ji a jako shromáždění ji budeme postrádat. Ó, jak budu postrádat sestru Bell a její velká, hluboká amen, která tam v rohu vykřikovala. Když ji doprovodili domů, mluvila o Pánu Ježíši.

Jsem-li dobře informován, bude se pohřební slavnost konat zde v kapli příští úterý ve 13 hodin. Myslím, že br. Neville a já budeme mít pohřební řeč. Avšak jako shromáždění jsme dnes ráno slabší o jednoho, protože někdo, v tomto případě sestra Bell, nám byl vzat. Kvůli naší sestře Bell povstaňme na okamžik v úctě a skloňme své hlavy.

Ó Bože života, který dáváš život i odnímáš, jak Job zdávna řekl: „*Pán dal, Pán vzal; budiž jméno Pána pochváleno.*“ Před několika lety jsi poslal sestru Bell k nám jako spoluměšťanku velké domácnosti Boží. Děkujeme Ti za každou inspiraci, kterou jsme skrze ni přijali. Jak ráda zpívala a naplněná Duchem vydávala svědectví tak, že vykřikovala a jásala. Nestyděla se za evangelium Ježíše Krista, neboť pro ni to byla moc Boží ke spasení. Jejích let přibývalo, a čas k odpovídání přijde pro jednoho každého. Tys ji tohoto rána vzal od nás do Svě přítomnosti, neboť vpravdě, když odtud odejdeme, budeme v přítomnosti Boží.

Ó Bože, děkujeme Ti za všechno. Prosíme, abys jejího muže, mého přítele Jamesa, jejího syna, její dcery a všechny členy rodiny požehnal. Slyšeli jsme, že její syn, který je s vojskem umístěn v Německu, přiletí sem, aby prokázal své zemřelé matce poslední poctu na zemi. Ó, jak je asi obtíženo srdce toho mladého muže. Modlím se za něho, Pane. Ó Bože, požehnej ho. Požehnej Jimmyho, který těžce pracuje pro obživu své rodiny. Modlím se, aby se tato velká rodina neroztrhla, ale aby byli všichni na druhé straně pospolu.

Pane, dej, abychom si oblékli výzbroj, pás pevněji utáhli a vyšli do boje, ačkoli v tomto týdnu máme o jednu v boji méně. Modlíme se, abys nás zachoval, posilnil a pomohl, zatím co jdeme kupředu, abychom byli všichni jednoho dne shromáždění na druhé straně. Prosíme o to ve jménu Ježíšově. Amen.

Necht' odpočívá duše naší zemřelé sestry v míru. Chtěl bych ještě jednou říci, že smuteční slavnost se koná v úterý. Všichni jsou k ní zváni. Bratr Neville všechno uspořádá.

Dnes jich není příliš mnoho, a však někdo by tam mohl přinést židle pro bratra a sestru Slaughter. Sestro Slaughter, byl jsem telefonicky zavolán a šel jsem na modlitbu za tvou příbuznou, sestru Jean, která má vysokou horečku. Je to skutečně zlé, důvěřujeme však Bohu, že bude všechno v pořádku.

Chtěli bychom nyní číst z Písma. Dnes ráno bych chtěl učit a udělat si na to čas. Od té doby, co jsem se vrátil z Arizony, chraptím. Nezapomeňte na to, příští neděli – Billy jistě rozeslal oznámení – budeme mít, jak si myslím, dlouhou bohoslužbu. Přijďte, jak časně můžete. Začneme v 9:30 hod., příj. v 10 hodin. Shromáždění bude trvat eventuelně tři až čtyři hodiny.

Chtěl bych vykládat Písmo. Přineste si tužky a papír. Budete-li mít otázku, položte ji, možná, že ji budeme moci zodpovědět. Učiníme, co budeme moci, abychom vám pomohli. Nejdříve přečteme z Písma. Mám tři místa v Bibli, která bych chtěl přečíst. Nejdříve bych se odvolal na 1. Petrovu 5:8–10, potom k Efezským 6:10–17 a na Daniele 12:1–14.

Uděláme si ke čtení čas. Téměř všichni sedí, jen málo jich musí stát. Pokusíme se, abychom skončili jak možno nejdříve. Potom se budeme modlit za nemocné. Dnes ráno zde leží jedna malá dáma, která je velmi nemocná. Včera se jí vedlo velmi špatně. Rád bych, aby dnes ráno nejdříve poslouchala, dříve, než se za ní budu modlit. Zním stav této ženy. Je velmi nemocná. My však máme nesmírně velikého nebeského Otce, který zvítězil ještě více než nad nemocí.

Mám krátký článek, který měla sestra Wood přečíst, ona se však zdráhala. Je to článek jednoho lékaře, který byl překvapen. Byl to kritik božského uzdravování a nedovolil ani, aby o tom někdo v jeho úřadě mluvil. Ošetřovatelka v jeho ordinaci byla právě taková. Stalo se, že mezi svými pacientkami měl jeden těžký případ rakoviny. S tím nechtěl mít nic společného. Poslal ji na jinou kliniku. Ani tam s tím nechtěli mít nic společného a poslali ji zpět.

Rakovina byla na prsou. Byla v strašlivém stavu. Kůže byla rozežrána. Rakovina vnikala hluboko do prsou, až do žeber. Mám za to, že rozumíte, co míním. Dnes ráno sedí náš přítel, lékař z Norska, zde. Lékař sestavil své operační nástroje, neboť věděl, že trvala na tom, aby byla operována a prsa odstraněna. Byl to krvavý proces a všechno pro to přichystal. Sestra přivedla dámu do operační síně. Potom šla přinést nástroje potřebné k tomu, aby lékař se svým asistentem prsa odstranili. Ručníky a všechny ostatní věci byly připraveny. Obrátili se, aby s tím začali.

Její muž prosil o to, aby si směl sednout na konci místnosti, aby se modlil. Byl to kazatel posvěcení. Seděl tam a modlil se. Lékař s tím nebyl vůbec spokojen, že se

nacházel v místnosti. Avšak pokud se nedíval a jemu samému to nevadilo, bylo mu to dovoleno.

Když tam tak modlící se seděl, přišlo kmitavé šelestění do místnosti. Lékař se svými nástroji se obrátil, aby prsa odstranil. Odložil obvazy stranou. Na prsou se nenalézala ani jedna jizva. Řekl: „*Může se to ztratit?*“ I sestra vydala své svědectví. Oba se stali letničnickými, naplněnými Duchem svatým a slouží Pánu.

Dokonce ani jedna jizva tu nebyla! Tak vydal doktor Holbrook osobně svědectví: „*Ještě před minutou tam ta paní ležela, sestra u toho, velká rakovina se tlačila ven z jejích prsou a o minutu později nebyla dokonce ani jedna jizva na tom místě.*“ Je jedním z našich nejlepších lékařů zde v Americe. Řekl, že právě tam byl přesvědčen, ačkoli až do té doby byl diakonem v nějaké církvi.

Vidíte, lidé myslí, že do shromáždění se chodí jen, aby se tam učilo, jak být dobrým, neb podobně. Avšak tak tomu není, příteli. Ne! Bůh je Bůh. On je dnes právě tak velký, jakým kdy byl. On zůstává stále tentýž. Milujeme Ho. Nyní bychom přečetli z 1. Petrovy 5:8–10.

„Střízliví buďte, bděte; nebo protivník váš d’ábel jako lev řvoucí obchází, hledaje, koho by sežral. Jemuž odpírejte, silní jsouce u víře, věduce, že tatáž utrpení bratrstvo vaše, kteréž na světě jest, obkličují. Bůh pak všeliké milosti, kterýž povolal nás k věčné slávě své v Kristu Ježíši, když maličko potrpíte, on dokonalé vás učí, utvrdí, zmocní, i upevní.“

Bohu náleží chvála.

Nyní ke knize k Efezským. Přečetli bychom nyní kapitolu 6, od verše 10–17.

„Dále pak, bratří moji, posilíte se v Pánu a v moci síly jeho. Oblecte se v celé oděně Boží, abyste mohli státi proti útokům d’ábelským. Neboť není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánům temností věku tohoto, proti duchovním zlostem vysoko. A protož vezměte celé oděně Boží, abyste mohli odolati v den zlý, a všecko vykonajíce, státi. Stůjtež tedy, majíce podpásaná bedra svá pravdou, a oblečení jsouce v pancíř spravedlnosti, a obuté majíce nohy v hotovost k evangelium pokoje, a zvláště pak vezmouce štít víry, kterýmž byste mohli všechny šípy ohnivé nešlechovníka toho uhasiti. Lebku také spasení vezměte, i meč Ducha, jenž jest slovo Boží.“

Nyní bych chtěl přečíst ještě něco z Daniele 12, počínaje veršem 1 až k 7. verši:

„Toho času postaví se Michal, kníže veliké, kterýž zastává synů lidu tvého, a bude čas ssoužení, jakéhož nebylo, jakž jest národ, až do toho času; toho,

pravím, času vysvobozen bude lid tvůj, kdožkoli nalezen bude zapsaný v knize. Tuť mnozí z těch, kteříž spí v prachu země, procítí, jedni k životu věčnému, druzí pak ku pohanění a ku potupě věčné. Ale ti, kteříž jiné vyučují, stkvíti se budou jako blesk oblohy, a kteříž k spravedlnosti přivozují mnohé, jako hvězdy na věčné věky. Ty pak Danieli, zavři slova tato, a zapečeť knihu tuto až do času jistého. Mnozíť budou pilně zpytovatí, a rozmnoženo bude umění. Zatím viděl jsem já Daniel, a aj, jiní dva stáli jeden z této strany břehu řeky, a druhý z druhé strany břehu též řeky. A řekl muži tomu oblečenému v roucho lněné, kterýž stál nad vodou té řeky: Když bude konec těm divným věcem? I slyšel jsem muže toho oblečeného v roucho lněné, kterýž stál nad vodou té řeky, an zdvihl pravici svou i levici svou k nebi, a přísáhl skrze Živého na věky, že po uloženém času, a uložených časích, i půl času, a když do cela rozptýlí násilí lidu svatého, dokonají se všechny tyto věci.“

Odtud bych chtěl odvodit své téma: **„Největší boj, který byl kdy bojován.“**

(Následující odstavec s připomínkami k shromážděním, nebyl přeložen.)

Na celé cestě jsme prožívali ruku Pána. Kamkoli jsme šli, měli jsme setkání s Pánem Ježíšem. Je to něco obzvláštního, je-li člověk sám pro sebe ve volné přírodě, může-li být sám; je to něco, co vás přitahuje. Proto miluji odlehlá místa. Vzdalujeme se od moci nepřítelů.

Jak mnoho i zde můžeme mít, ďábel nemůže téměř žádnou škodu způsobit, nenalezne-li něco, skrze co může působit. Vzpomínáte si na vymítání toho množství ďáblů? Chtěli způsobit ještě více zla, proto prosili, aby směli vejít do vepřů. Ďábel musí někoho mít. On nás potřebuje. Spoléhá se na nás, aby mohl skrze nás působit. Během toho, co jsme se nacházeli na cestě, přišlo jich mnoho k nám se sny. Pán Ježíš nikdy nezklamal, nýbrž dal správný výklad, přesně tak, jak to bude. Potom nás vedl, abychom našli zvěř. Bylo to prostě obdivuhodné. Zvečera jsme seděli u táboráku; na míli ode všech vzdálení, pozorovali jsme třpytivé záblesky táboráku, orámovaného pohořím. Bylo to úchvatné.

Jeden bratr měl těžkosti se svou ženou. Před léty zdvihla svou hlavu v jednom shromáždění, které jsem měl, přesto, že jsem prosil, aby byly hlavy skloněny. Na pódiu byla jedna žena, z níž nechtěl zlý duch ustoupit. A tato žena přesto zdvihla bez uctivé bázně hlavu. Zlý duch opustil ženu na pódiu a vešel do této ženy. To se stalo téměř před čtrnácti lety. Ta paní se nalézala ve vážném stavu, obzvláště duchovně. Konala věci, jež nebyly správné. Opustila vlastního muže a vdala se za jiného, zatím co se svým mužem žila a tvrdila, že o tom nic neví, že to učinila. Snažili se jí vyšetřit kvůli

ztrátě paměti. Avšak toto to nebylo; byl to duch. Ta dáma byla předtím milou známou, avšak od onoho večera mě nenáviděla. Jistě rozumíte, proč.

Když přišel její muž a my jsme v té místnosti poklekli, abychom se pomodlili, sestoupil Duch svatý. Pak se to stalo. On se zjevil jejímu muži ve snu v noci. A ten se sem vrátil s tím snem. Domníval se, že je to nějaký žert, avšak vyšlo najevo, že to byla odpověď pro uzdravení jeho ženy. Jak Duch svatý působil!

Když jsme s bratrem Normanem a ostatními byli v Tucsonu, počal Pán nanovo působit tím, že zjevoval velké, mocné věci. Jednoho večera – a to mě přivedlo k tomu závěru – pohlédl jsem s br. Woodem a br. Sothmanem asi v 10 hodin večer vzhůru k nebi a utivá bázeň přišla na mne. Řekl jsem: „*Jen tam pohleďte! Všechno to velké nebeské vojsko! Vše je v dokonalé harmonii.*“

Bratr Wood řekl: „*Ty dvě malé hvězdy tam jsou tak blízko u sebe, že to vypadá, jako kdyby vydávaly jen jedno světlo.*“ Odvětil jsem: „*Bratře Woode, víš, že podle vědy je u Vozu (Velký a Malý vůz) vzdálenost mezi oběma hvězdami větší, než ta, jaká je od země k nim, ačkoli to vypadá, jakoby nebyly více než dva couly od sebe vzdáleny? Kdyby měly přijít na tuto zem rychlostí tisíce mil za hodinu, pak by to trvalo sta a sta let, než by dosáhly zemi.*“ Řekl jsem: „*V tomto velkém, obrovském systému, tak je nám řečeno, je možno teleskopem nahlédnout do 120 milionů světelných roků a i tam se ještě nalézají měsíce a hvězdy. A Bůh jednoho každého z nich učinil a On panuje uprostřed nich.*“

Řekl jsem: „*V jedné hvězdárně mi bylo poukázáno na zvěrokruh a všechny ty jednotlivé významy, Pannu, Raku a Lvu. První příchod Kristův byl skrze Pannu, jeho druhý příchod je jako Lev z kmene Juda. Dělal jsem, co jsem mohl, abych uviděl zvěrokruh, avšak nedokázal jsem to, ačkoli zde je. Pro ty, kteří jsou v tom vycvičení, existuje. Job jej viděl. Lidé se na to dívali v oněch dnech jako na nějakou Bibli. Avšak v tom souhrnu nekonečného počtu milionů a bilionů světelných roků se nachází Bůh. On shlíží dolů. Pavel je tam; moje matka tam je.*“

A přemýšlel jsem o tom nebeském vojsku. Ani jedna z nich nevybočí z dráhy. Každý dodržuje dokonale čas; Boží velké vojsko! Myslil jsem na vojáky. Co by se stalo, kdyby měsíc vybočil ze své dráhy? Během několika minut by země byla opět pokryta vodou. Země by byla opět v tom stavu, jako tehdy, když Bůh učinil rozhodnutí, že nám ji dá zde k dispozici. Byla pustá a prázdná, tmavá a pokrytá vodou. Kdyby se měsíc pohnul ze své dráhy, tak by se stalo opět totéž. Pokud se měsíc vzdaluje od země, nastává příliv. Příliv i odliv se podle toho řídí.

Boží velké vojsko! Když jsem si lehl, počal jsem o tom přemýšlet, že ani jediná z nich nesejde ze své dráhy, nýbrž všechny mají své stanoviště. Kdykoli se některá z nich pohne,

je to za nějakým účelem a ovlivní to zemi. Vidíme nyní výsledek toho, co se stane, opustí-li některá z nich své místo. Všechno je tím ovlivněno.

Pomyslel jsem potom, jestliže to velké nebeské vojsko si musí své místo zachovat, aby zůstalo všechno v pořádku, jak je tomu potom s nepořádkem pozemského vojska? Když jeden z tohoto pořádku vybočí, je všechno přeházeno. Celý program Boží je vyveden z rovnováhy, když nějaký člen vybočí z pořádku. Měli bychom vždy usilovat o to, abychom zachovali pořádek Ducha.

Chtěl bych tohoto jitra před Bohem přispět k tomu, abychom zažili skutečnou bohoslužbu s uzdravováním, abychom jako skupina, která se zde pod touto střechou shromažďuje, mohli být v takové harmonii Ducha svatého, každý úd těla do tohoto uzdravování zahrnut, aby nastalo spontánní uzdravení duše i ducha. Jen když své postavení uchováme.

Na začátku jsem již připomenul tu dámu, která měla být dr. Holbrookem operována kvůli rakovině. Bůh, který způsobil, že přišel do kliniky komihavý šelest, odňal rakovinu, aniž by byla zůstala jediná jizva. Nevíte, že tentýž Bůh je zde? On na to jen čeká, aby každý v Jeho vojsku zaujal postavení, jak to ty hvězdy činí.

Jak víte, měli jsme války a válečné pokřiky, a kdyby země trvala dále, měli bychom ještě mnoho válek. Avšak poznali jste, že existují vlastně jen dvě moci v celém universu? Všechny rozdíly mezi národy a rozdíly navzájem se dají vysvětlit existencí dvou mocí. Jsou jen dvě mocnosti a dvě království. Všechno ostatní je spojeno s jednou z těchto mocí. Tyto mocnosti jsou Boží moc a satanova moc. Každá válka, každý zmatek – všechno, co se stane, děje se mocí Boží nebo satanovou mocí. To jsou ty jediné dvě mocnosti, které existují. Je to moc života nebo moc smrti. To jsou obě moci.

Moc satanova je moc Boží převrácená. Není to pravá moc, neboť všechno, co má satan, je převrácení moci Boží. Smrt je jen protějšek života. Lež je jen převrácená pravda. Cizoložstvo je zákonný akt, zneužitý. Všechno, co má satan, je převrácené, avšak je to moc.

My všichni, kteří zde dnes sedíme, jsme ovládáni jednou nebo druhou mocí. Vyvržme toho zlého a zaujměme své postavení, jako hvězdy nebes.

Bible mluví v epistoletě Judy o bludných hvězdách a divokých vlnách mořských, vymítajících své hanebnosti (verš 13). Nechtěli bychom být bludnými hvězdami, ptát se, zda toto je správné, a ptát se, zda ono je správné, a ptát se, zda se to stane a jak to může být. Neptejte se více. Buďte jako hvězdy nebeské, praví vojáci, plníci svou povinnost. Stůjte tu věřící, ať v životě či ve smrti.

Když se některý národ připraví, aby se svou armádou bojoval proti druhému národu, pak by měli nejprve uvážít, co je správné a co převrácené, a zda budou s to vystoupit proti

tomu národu. Ježíš nás učil, abychom náklady spočítali. Kdyby to lidé činili, kdyby se národy posadily a uvažovali na obou stranách, nebylo by víc válek.

Jestliže to lidé nečiní, odpovědní za brannou moc a národ se neposadí a nespočtou nejprve všechno, zda jsou v právu, své motivy nepřezkoumají, zda jsou správné a zda mají dostatek síly a moci, aby druhou armádu přemohli, potom jistě prohrají.

(Oddíl o generálu Custerovi, který zahnal Indiány, nebyl přeložen.)

Když se armáda připravuje k boji, vybírá své vojáky. Jsou oblečeni pro boj a vytrénováni. Myslím, že největší boj, který byl kdy bojován, se nyní hotoví vstoupit do akce. Věřím, že On je oblékl a vytrénoval. Bitevní čára v tomto boji byla již stanovena, přichystána pro útok.

První velký boj začal v nebi, když Michal a jeho andělé bojovali proti Luciferu a jeho andělům. První boj začal v nebi. Tudíž původ hříchu není na zemi, nýbrž v nebi. Potom byl z nebe svržen na zem a přišel na lidstvo. Boj andělů se stal bojem mezi lidmi. Satan přišel, aby kazil stvoření Boží, které Bůh stvořil pro sebe. Satan přišel toto kazit. To byl jeho úmysl. Tak započal boj zde na zemi. Začal v nás a je od té doby v chodu.

Dříve, než lze nastoupit k boji, musí být zjištěno, kde se má tento boj konat. Stanoví se místo. První světová válka byla v zemi nikoho, a potom byl boj vybojován v určitých místech. Tak tomu bylo již ve válce Izraele proti Filištýnským. Na protilehlých horách se shromáždili. Tam vystoupil Goliáš a vyzval izraelské vojsko. V údolí ho David potkal, přešel malý potok, který tekł mezi oběma pahrbky a sesbíral kamení. Musí být zvoleno místo.

Existuje společná půda, země nikoho. Tam se odehrával boj. Boj není rozptýlen všude, nýbrž na bitevní čáře. Tamtéž se setkávají a měří sílu. Tam testuje jedna armáda své síly proti té druhé – na společné půdě setkání. Nepromeškejte toto!

Když tento velký boj na zemi začal, musela být zvolena společná půda, na níž měl být vybojován. Boj zuří na bojišti v lidském smýšlení. Tam začíná boj. Lidské smýšlení je vybráno jako místo boje. Tamtéž to začíná, a to proto, že rozhodování jsou dělána ve smýšlení, v hlavě.

Nezačalo to nikdy v nějaké organizaci nebo něčím mechanickým. Tam to nezačalo. Proto nějaká organizace nemůže nikdy, nikdy konat dílo Boží; na bojišti našeho smýšlení se musíme potkat s nepřítelem. Musíte učinit svou volbu. Záleží to na vás.

Rád bych, aby tato malá dívka, která je velmi nemocná, pozorně poslouchala.

Rozhodování jsou konána v rozumu, v hlavě. Tam se s vámi setkává satan. Rozhodování jsou tak činěna proto, že Bůh člověka tak stvořil. Kdybyste to zde mohli vidět, udělal jsem si malý nákres. Před nedávným jsem jej zde na tabuli použil.

Člověk může být přirovnán k pšeničnému zrnu. Je to semeno a člověk je semeno. Fyzicky jste semenem vašeho otce a vaší matky. Život přichází od otce a matky. Ti oba dohromady, vaječná buňka a krev se začnou rozvíjet, formuje se dítě.

Každé semeno je obaleno. Životní zárodek je ještě jednou zaobalen. Tímto způsobem jsme byli stvořeni. Jsme tělo, duše a duch. To vnější– tělo, obal. To vnitřní–duše a nitro duše, duch. Duch ovládá všechno.

Až přijдете domů, posaďte se a nakreslete tři kruhy. Ten vnější, tělo, má pět smyslů, s nimiž má kontakt: zrak, chuť, hmat, čich, sluch. Těchto pět smyslů ovládá lidské tělo. Uvnitř těla je duše. Duše je ovládána představivostí, svědomím, pamětí, rozumem a náklonnostmi. Tyto věci ovládají duši. Avšak duch má jen jeden smysl–ducha. Pochopte to! Duch má jeden smysl. Tento smysl je ovládán buďto vírou nebo pochybností. To přesně souhlasí. Existuje jen jedna cesta rozhodování, a ta se děje svobodnou vůlí. Vy můžete přijmout pochybnost nebo víru, cokoli budete chtít nechat působit.

Satan začal na nejdůležitější části a způsobil, že duch člověka zapochovoval o Slovu Božím. Bůh začal na nejdůležitější části, na duchu, aby vložil do něho Svě Slovo. Tu to vidíte, tak se to děje!

Jestliže tato Církev zde by mohla být v takovém způsobu navzájem svázána a spojena, aby všichni byli jednomyslní, bez jediného stínu pochybnosti, pak by v pěti minutách v našem středu nebyla k nalezení ani jedna slabá osoba. Všichni, kteří by zde chtěli přijmout Ducha svatého, by Jej přijali. Jen kdybyste toto jisté něco uvedli do pořádku.

Boj začíná tedy ve vašich myšlenkách. Myslete na to! Nemá to s křesťanskou vědou nic společného, to je rozumové uvažování. Ve smýšlení přijmete život, který je Slovo Boží, a on přinese život. Vaše myšlenka to nedokáže. Avšak Slovo Boží to uvede do správného kanálu vašich myšlenek. Není to myšlenka – jak to křesťanská věda vykládá tím, že o věci pojednává rozumově – ne, to není to. Váš rozum to však přijme a pochopí to.

Čím je váš rozum ovládán? Vaším duchem. A váš duch pochopí Slovo Boží a v NĚM je život. Přivádí život do vás. Ó bratře, když se toto stane, když je život do vás zaveden, stane se Slovo Boží ve vás zjevné. „*Jestliže zůstanete ve Mně a Slova Má zůstanou ve vás, potom můžete prosit, oč byste chtěli, a stane se vám.*“

Co to způsobuje? Z nitra srdce, které je duše, je vyživován každý kanál. Těžkost spočívá v tom, že se zde nacházíme s mnohými pochybnostmi a snažíme se, abychom tam něco uchopili. S tím musíte přestat a vést pravé Slovo Boží do správného kanálu. Ono vykoná potom všechno automaticky. Záleží na tom, co je v nitru – to platí, nitro. Satan se blíží zevnitř ven.

Řeknete: „*Nekradu. Neopíjím se! Nečiním tyto věci.*“ To s tím nemá nic společného. Jedná se o to nejvnitřnější. Nehleď k tomu, jak dobří jste, jak dobrou morálku a lásku

k pravdě máte, – tyto věci jsou respektovány – avšak Ježíš řekl: „*Jedině, že se někdo znovuzrodí.*“ Musí se v nitru něco stát. Jestliže to neprožijete, pak přinášíte něco umělého na odív a máte ve svém srdci přesto žádost, to učinit.

Nemůže to být nic umělého, musí to být pravé. Existuje jen jedna možnost, a to dojít k tomu, aby to vašimi myšlenkami vniklo do duše, a to vaším svobodným rozhodnutím. „*Jak člověk smýšlí ve svém srdci, takový jest.*“ „*Řeknete-li k této hoře: Zdvihni se! a nepochybujete ve svém srdci, nýbrž věříte tomu, co jste vyslovili, stane se to.*“ Můžete přijmout to, co říkáte. Pochopili jste to? Vidíte, to je to bitevní pole. Jen kdybyste s tím mohli začít! Dbáme tak toho, abychom viděli, jak se věci dějí. Dbáme tak toho, abychom konali něco pro Boha. Tato žena se bezpochyby snaží žít. Chtěla by být zdráva. Jiní tu jsou, kteří by chtěli být zdraví. Slyšíme-li o takových případech, jako jsme se předtím o tom lékaři zmínili, o vzkříšení z mrtvých, o velkých a nesmírných věcech, které náš Bůh učinil, pak jsme plni očekávání. A věc je taková, že se snažíme, abychom dosáhli něčeho skrze své smysly, skrze vědomí.

Mnozí vykládali Slovo Boží nesprávně a já jsem v tom byl nepochopen, že volám lidi k oltáři. Řekl jsem, že nejsem tak pro výzvu k oltáři. Tím jsem nechtěl říci, že nemáte dávat žádné oltářní volání. Jestliže vás ale někdo vezme za ruku a řekne: „*Bratře Johne, víš co? My oba jsme přes již tak dlouho susedy. Pojď jednou s sebou dopředu k oltáři. Klekni si!*“ – co tím učiní? Přál bych si, abych zde měl tabuli, abych i vám mohl ukázat, co tím učiní. On se snaží skrze náklonnost působit na jeho duši. To nejde. To není ta cesta. Určitě ne. Možná, že se pokouší působit na jeho duši pamětí: „*Bratře Johne, ty s měl neobyčejnou matku. Je tomu dávno, co zemřela*“ – vzpomínka. Hleďte, to nemůžete dělat. Musí to být řízeno svobodným rozhodnutím vůle. Vy sami musíte Slovo Boží nechat na sobě působit. Nepřicházíte proto, že vaše matka byla dobrá žena, ne proto, že jste dobrým susedem; přicházíte proto, že vás Bůh zavolal a vy Jej přijímáte na základě Jeho Slova, Slova, které znamená všechno. Slovo! Jestliže všechno odklidíte z cesty, vaše myšlenky a všechny smysly, a Slovo vpustíte dovnitř, pak Slovo všechno učiní. Zde vidíme, čím je přikryto.

Řeknete: „*Vědomí, smysly, atd. nemají s tím nic společného, bratře Branhamo.*“ Určitě mají. Jestliže Slovo vpustíte dovnitř a přesto je přikryjete vědomím, nemůže růst. Zakrní prostě. Viděli jste kdy, že by zaselí dobré zrno a potom na ně nechali padnout kůl, takže křivě rostlo? Tak se stane se vším, co roste vzhůru, je-li jeho vzrůstu zabráněno.

To je ta příčina s letničnickými věřícími této doby. Dovolili jsme, aby příliš mnoho věcí zbraňovalo víře, které jsme byli vyučováni, a Duchu svatému, který v nás přebývá. Velmi mnoha věcem jsme povolili tím, že jsme se dívali na druhé. Ďábel se vždycky bude snažit, aby vám poukazoval na selhání druhých. Pokouší se, aby vás odvrátil

od skutečného a pravého svědectví. Často vám bude poukazovat na nějakého pokrytce, který vyšel, aby něco napodoboval. On to neučinil, jen to napodobil. Přichází-li to však z pravého zdroje Slova Božího, pak mohou nebe i země pominout, ale Jeho Slovo nikdy nepomine! Ono musí odolat. Můžeš to vidět, sestro?

Nejdříve to musí být přijato ve smýšlení a potom ze srdce tomu věřeno. Potom se vám stane Slovo Boží skutečností. Potom jsou všechny smysly duše i těla Duchem svatým postaveny stranou. Potom jste božsky smýšlející. Jste si vědomi Boha. Všechno Božské vámi proudí. Nikde není pochybnosti. Nic se nemůže pozdvihnout. Nic nemůže povstat ve vaší paměti: „*Ano, vzpomínám si, vzpomínám na to. Paní Jonesová se pokusila důvěřovat Bohu. Paní XY se pokoušela důvěřovat Bohu pro své uzdravení. Avšak nestalo se to.*“ Jestliže tento kanál je vyprázdněn a vyčištěn a vnitřně Duchem svatým naplněn, pak ty ostatní věci ani nevejdou na paměť. Nestaráme se o paní Jonesovou a co učinila, jedná se o vás a o Boha, o nikoho jiného, než o vás oba. Tu to máte. To je váš boj.

Uduste jej již předem. Usmrťte ho hned na začátku. Neuvažujte o tom, jak dlouho ten boj můžete vést, nýbrž zabraňte mu ihned. Když přicházíte, nemyslete ve svém smýšlení na všechno jiné, ku příkladu: „*Nebudu to moci udělat, možná, že to není správné.*“ Nečiňte to! Odhoďte všechno stranou. Otevřte ten kanál a řekněte: „*Ó Bože, Tvé Slovo je věčně pravdivé. Je pro mne. Kdyby celá církev nebo celý svět selhal, já to nemohu minout, neboť to беру za Tvé Slovo.*“

To je ten boj. To je ono. Proč by měl Všemohoucí Bůh odejmout rakovinu z prsou nějaké ženy, aniž by zůstala nějaká jizva, a potom tu nechat nějaké dítě nemocné ležet a zemřít? Ne, jistě ne.

Před nějakým časem přišla jedna mladá dívka z vysoké školy. Její matka mě zavolala a řekla: „*Bratře Branhame, moje dcera má rakovinu. Lékaři odeslali nález a bylo zjištěno, že je to rakovina.*“

Řekla: „*Až se otevře příští uzel, pak se to může stát s jejím srdcem. Když se to stane, pak s ní bude konec. Soudíc podle rychlosti, jak se otvírají, pak má již jen tři měsíce života.*“

Matka řekla: „*Co mám dělat? Mám ji poslat zpět do školy?*“

Odvětil jsem: „*Nech ji jít, neboť bude asi najednou chodit. Nech ji jít, aby žila úplně normální život. Neříkej jí nic o tom.*“

Paní mi řekla: „*Co musím dělat?*“

Řekl jsem: „*Přived' ji s sebou do modlitební řady. Přijd' s ní.*“ (Měl jsem divný pocit)

Když ta mladá dívka v ono ráno přišla – s namodralými rty od líčidla, jak to dnes ve škole je, (nevěděl jsem, kdo to bude, kdo mě zavolal) – vzal jsem její ruku a řekl:

„Dobré jitro, sestro.“ Tam byla. Byla to ona. Po několik okamžiků jsem hleděl na matku a viděl jsem je obě bez Boha, bez Krista. Řekl jsem: „*Jak můžete na tomto základě očekávat uzdravení? Přijmete Ježíše Krista jako osobního Spasitele? Přijmete a necháte se pokřtít na jméno Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů?*“ Odpověděly: „*To učiníme.*“ Ó, vy přece víte, co se stalo. Možná, že ta paní dnes ráno je zde. Mnozí z vás znají ten případ. Bratr Mike Egan, jeden z našich pokladníků zde, ten případ sledoval. Bylo to asi před čtyřmi nebo pěti roky. Dívka byla přivedena zpět k lékaři. Ani jediná stopa po rakovině v ní nebyla nalezena.

V čem to spočívalo? Kanál musel být nejdříve otevřen. Vy musíte Bojovníka, Ducha svatého, který přichází se Slovem, poslat na bitevní linii. On je to Slovo. On tu stojí. Nic Ho nezadrží. Nic nestojí v cestě. Všechny kanály jsou vyčištěny.

Jako nějaký starý bojler, který je zacpán – jakmile ho zahřejete, exploduje. Tak je tomu s mnohými křesťany, kteří explodovali, protože nevyčistili kanály. Nejdou až dovnitř, do toho nejnvnitřnějšího. Musíte vyčistit všechno – svědomí, paměť, myšlenky – všechno musí být odloženo. Zevnitřku musí nesmíšené Slovo Boží vyjít ven jako pravda. Kdyby jich i tisíc a deset tisíců spadlo na druhou stranu, vy důvěřujete Pánu a víte, že to s vámi nemá vůbec nic společného. Jsem ten, který Mu důvěřuje. Já to jsem, který tomu věří.

Jestliže jsme se po těchto věcech rozpráhli, potom otevřme kanály. Vidíme, že tento a onen, ano tisíce vydávají svědectví. Avšak ďábel se snaží vrátit, aby opět vnikl. Potom celou armádu svedl na svou dráhu. Vaše smysly – zrak, chuť, hmat, čich a sluch – jsou v pořádku, avšak nedůvěřujte jim, ledaže jsou v souladu se Slovem. Jsou dobré, avšak jestliže nesouhlasí se Slovem, neposlouchejte jich.

Představivost, vědomí, paměť, pohnutky a náklonnosti jsou v pořádku, jestliže souhlasí se Slovem. Avšak jestliže vaše náklonnosti nejsou v souladu se Slovem, pak se jich zbavte, jinak velmi rychle roztrhnete rouru u kamen. Jestliže vaše uvažování nesouhlasí se Slovem, vzdalte se od toho. To souhlasí. Jestliže vaše paměť, vaše představivost, vaše svědomí nebo něco jiného nesouhlasí s tím, co je v nejhlubším nitru, zhostěte se toho.

Co máte potom? Potom máte celý hvězdný systém pohromadě. Haleluja. Bůh uspořádal hvězdy a řekl: „*Zůstaňte tam, dokud vás nezavolám.*“ Zůstávají tam. Nic jimi nemůže pohnout. Dostane-li Bůh nějakého člověka do Svých rukou, až by jeho smysly, jeho svědomí a všechno ostatní bylo vyčištěno, takže Bůh za tím může se Svým Duchem stát, potom neexistuje žádný ďábel na světě, který by mohl naplnit nějakou pochybnost. To je pravda.

Když přijde a řekne: „*Ty se ještě necítíš lépe*“, nebude tím vaše vědomí ovlivněno. Výpust' je tak jasná a volá: „*Haleluja!*“ Z otvoru je slyšet trylkovat: „*Sláva bud' Bohu!*“

Zaznívá to ven tak jasně a čistě, protože Slovo a moc Boží skrze to může působit. To je to hlavní. To je bitevní pole.

Od svého počátku je to vaše bojiště, tam v duši, tam v rozumu, který se pro to otvírá. Smýšlení je branou k duši, nebo spíše branou k duchu. Vaše smýšlení se otvírá, přijímá Ducha nebo Ho odmítá.

Máte nepatrné vědomí, trochu citu, hnutí myslí, všechny tyto věci, to však s tím nemá ještě nic společného. To jsou jen malé pocity. Avšak přejde-li to k realitě, otevře se vaše mysl pro to. Vaše mysl to buďto přijme, nebo odmítne. To je ono, přátelé! O Bože, kéž by to nikdo z nich neminul. Vaše mysl dveře otevře nebo zavře. Můžete poslechnout své svědomí, svou paměť a své náklonnosti, avšak je-li vaše mysl pro to všechno uzavřena a dovolíte Bohu, aby Duchem a Svým Slovem vešel dovnitř, bude všechno ostatní vyfouknuto. Každá pochybnost je pryč, každý strach zmizel. Každý pocit pochybnosti zmizel. Každý pocit je pryč. Nic nezbylo, než Slovo Boží. Proti němu satan nemůže bojovat. Ne, proti němu nemůže bojovat. Nyní jsme poznali pravdu.

Tyto boje zuří ve smýšlení lidí od zahrady Eden. Satan s tím začal. Co udělal, když potkal Evu? On nepopřel Slovo Boží. On je jen zlehčil. Někde ucpal malé kanály. Řekl: „*Nikoli nezemřete smrtí.*“ Věděl, že Slovo bylo správné. Věděl rovněž, že je nemohl tak otevřeně popřít. Pokryl to cukrem.

Když nám moje maminka dříve dávala léky, nalila pomerančovou šťávu do ricinového oleje. Mám raději ricinový olej bez pomerančové šťávy. Všechno, co je pokrytecké je... Mnohdy dokonce nám na noc něco dala. Posypala cukr na olej; poněkud pokrytecké, neboť potom, když cukr byl pryč, spálilo to jednomu skoro mandle. Tak je to, přátelé. Satan je v tom pokrytecký. Chce vám ukázat na něco lepšího, nějakou jednodušší cestu, nějaký rozumnější plán. Avšak neexistuje žádný plán, který by byl rozumnější, než ten, který byl stanoven Bohem na začátku v Jeho Slově. Stůjte pevně na Slovu! Dosáhněte opory v Něm! Dovolte Mu, aby vás uchopilo do Své opory a uchopte ji i vy! Zůstaňte v ní. To je ta věc.

Boj zuřil, když Eva otevřela své smýšlení rozumovému myšlení. To bylo potrubí, kanál, skrze nějž to vešlo dovnitř. Ve své duši uvažovala. Svými očima viděla hada. Byl statný, dobře vypadající, zdaleka lepší, než její vlastní muž. Byl tím nejlstivějším ze všech polních zvířat. Možná lépe vypadající, než její muž. Vypadal jako velké mužské zvíře. Snažil se jí vysvětlit, jak velká věc to je. Jako první otevřela svůj myšlenkový svět. Když to učinila, začala po lidsku uvažovat: „*Proč by to nemělo být uchvacující?*“

To je ta věc, kterou dnes činí s ženami. Někaká žena s malým milým mužem najde velkého silného muže, který ji vžene do rozumového uvažování. Pamatuje na to! Je to satan, je to ďábel! A rovněž obráceně. Muž vůči ženě nebo žena vůči muži. Co on činí?

Působí skrze rozumovou sílu uvažování, vědomí, skrze něž něco projde. Dejte Slovu Božímu první místo!

Člověk dospěje tam, že nemůže již více hřešit. Haleluja! Zde to je. Dostal jsem to právě čerstvé. Člověk nemůže hřešit, ledaže odhodí Slovo Boží stranou. Nemůže hřešit, to znamená, udělat místo nevěře, jedině když se nejdříve zbaví Slova Božího, přítomnosti Boží. Jinak nemůže hřešit.

Eva nemohla dříve hřešit, dokud neodložila Slovo Boží stranou. Tím otevřela svůj kanál rozumu jako přístup ke své duši a začala uvažovat: „*Proč ne? Ovšemže! Můj muž mi tyto věci ještě nikdy nevyprávěl, avšak myslím, že ty... Řekl mi, že to nemám činit, avšak co říkáš ty, je tak zřejmé, tak jasné. Myslím, že to bude obdivuhodné. Ty jsi mi to tak vysvětlil.*“ Hleďte, to byl ten první boj! Tímto bojem byla zapříčiněna každá válka a každé krveprolití. Tam v Edenu. Zapochybovala o Slovu Božím.

Jestliže nejneopatrnější zapochybování o Slovu Božím byla nevíra a způsobila všechnu tuto bídu, jak se potom dostaneme zpět, jestliže pochybujeme o Slovu Božím? Tak to nejde. Musíte se před všemi ostatními věcmi uzavřít – vědomí, paměť, rozumová uvažování a všechny tyto ostatní věci strhnout. Nevjednáváme o tom vůbec, bereme prostě Slovo na tom podkladě: „*Bůh to tak řekl*“, a ono otvírá proud mezi vámi a Bohem. Každý kanál mezi vámi a Bohem se pak otvírá. V tom se koná boj, na bitevní čáře.

Nepoužívejme pušky, nýbrž atomové bomby, aby práce byla vykonána správným způsobem. Použijme Boží atomové bomby. „*Co je to, bratře Branhame?*“ Víra v Jeho Slovo! To je Boží atomová bomba, odstraňuje nemoc a ďábla zleva i zprava. Budou zahubeni, zničeni. Všechno nebožské tím bude rozpuštěno. Jestliže bomba víry, za níž stojí Slovo Boží, spadne, bude každý ďábel, každá nemoc, každé utrpení zahánáno. Zeptáte se: „*Souhlasí to, bratře Branhame? Proč se to stane při mnohých a u jiných ne?*“ Jedná se o ten kanál. Díváte se a vidíte to, avšak musíte to mít v sobě. Ne se dívat zvenčí dovnitř, nýbrž zevnitř se dívat ven.

Nemůžete tam dospět rozumem nebo ostatními věcmi; musíte přijít kanálem Božím, až to vnikne do duše. Jak se to stane? Který je poslední kanál? Uvažování smyslů jde tak daleko, že se může říci: „*Cítím to, je to tu. Mohu to téměř čichat, ty věci tu jsou.*“

Příště zase uvažujete: „*Nuže, lékař by musel vědět, o čem hovoří. Řekl: «Nebudeš zdráv. Tak to musí být...»*“ Vidíte, právě zde jste převrácení. Je to ďábel, který tam stojí. Ďábel vám nalévá tyto věci trychtýřem. Nevěřte tomu! Boží Slovo říká: „*... žádám' obzvláštně, abys se dobře měl, a zdráv byl, tak jako duše tvá dobře se má.*“ (3. Jana 2) Haleluja! Abyste mohli být správným vojákem, chtěl bych, aby se vám zdravotně dobře dařilo. Tam vidíte tyto kanály. Jen kdybyste je otevřeli! Nesnažte se

minout kolem toho. Jestliže tam satan vnikne skrze svědomí a ostatní věci, potom přijde do myšlenek a až dovnitř do duše. Nikdy byste se s těmi věcmi nemohli zdržet, kdybyste mu nejdříve nedovolili, aby vešel dovnitř. Jestliže ho vpustíte, převezme kontrolu.

Co učiní potom? Začne používat vědomí a pustí je otvorem ven. Co je to? Zrak, chuť, hmat, čich, sluch; představitivost, svědomí, paměť, rozum, náklonnosti; začne všechny tyto rozličné malé kanály používat, jakmile nahoře nalezne podnět. Nejprve přichází do vašeho smýšlení. Musíte se nejdříve do toho pustit.

Poslyšte! On může proti vám vyrazit, avšak vejít dovnitř může teprve potom, když ho přijmete. Když přišel satan k Evě a řekl: „*Víš, ovoce je příjemné,*“ na okamžik se zastavila. Ó, zde udělala chybu – když se nechala na okamžik zdržet. Nezdržujte se s ničím, ne rozumářským myšlením nebo něčím jiným.

Zůstala na okamžik stát. Tak vešel satan do jejích myšlenek. Poslouchalo se to jako rozumné. Ó, nečiňte to! Berte jen to, co Bůh řekl. Jestliže by se byl Abraham při rozhovém uvažování zastavil, když mu On řekl, že mu bude darováno dítě se Sárrou, když byla již 65 a on 76 let stár! Když byl téměř 100 let starý a ona téměř 90 let, vydával stále ještě svědectví o tom, že Slovo Boží je pravda; a on pojmenoval ty věci, které ještě nebyly, jako by již byly – proti každé naději. Byla vůbec nějaká naděje? On nepotřeboval žádnou naději.

Řeknete: „*Doufám, že budu zdráv. Doufám, že to bude se mnou lepší. Doufám, že obdržím Ducha svatého. Doufám, že jsem křesťan. Doufám, že to budu moci udělat.*“ Takového něco nechcete. Abraham na to nehleděl. Amen. Proti každé naději přesto věřil v Boží Slovo. Víra vychází vzhůru nad každou naději. Víra přichází z nejhlubšího nitra srdce. Jak ji přijmete? Skrze smyslem, které jest dvěma k bitevnímu poli.

Když se nastoupí k boji... Ďábel povstane dnes ráno, aby každé srdce ovládl. Postaví se před srdce této dívky. Postaví se před vaše srdce. Nachází se všude. Řekne: „*Ó, viděl jsem, jak se o to již dříve pokoušeli. To jsem slyšel již před tím.*“ Vyžeňte ho! Vyhodte ho! Co říká Bible zde v našem textu? Vyvržte ho! Tak to je. Vyžeňte ho!

Myslím, že jsme byli vyškoleni. Co se děje s námi kazateli? Ptám se sám sebe, jaké vyškolení jsme měli. Boží vyškolení pro tento velký boj.

Matouš 24 a Daniel 12 mluví o době soužení, jaké před tím nikdy na zemi nebylo. Žijeme v době, v níž kultura, vzdělání a ostatní věci Slovo Boží udusily rozumem. Nyní je boj v chodu. Kdo vytrvá? Haleluja! Rozmístění se stalo. Boj se rozpoutává.

Hleďte, jaký velký odpor máme! Kdo bude jako David, který řekl: „*Jak dlouho chcete přihlížet, aby se neobřezaný Filištýnec posmíval vojsku Boha živého? Půjdu tam, abych proti němu bojoval.*“ Amen! Bůh chce dnes ráno muže a ženy, kteří povstanou

a řeknou: „*Vežmu Pána za Jeho Slovo.*“ Amen! Nehledě na selhání neb na to, co tento neb onen učinil, neboť to s tím nemá nic společného. Ti, kteří se bojí jako Saul, odstupují, ale Boží vojsko jde vpřed. Amen.

Stateční muži, mužové víry a síly a se správným porozuměním. Nemusejí být chytří; nemusejí být školení; musejí se jen dát k dispozici jako potrubí. Bůh bere tyto malé kanály. Ona se jen na okamžik zastavila, aby uvažovala, když řekla: „*Nuže, uvidíme.*“

Co je s touto dámou, která je zde dnes ráno? Bezpochyby jí lékař řekl, že došla na konec své cesty a nelze nic dělat. Nu, to říká jako lékař. Neodsuzuji ho. Ten muž mluví podle vědy. Zjistí, že nějaký neduh zdolal tělo dítěte. Není naděje. Nemá léku, který by tomu zabránil. Tak rakovina přemohla tu paní. Jistě, smrt přemohla to dítě. Avšak náš vrchní Velitel tohoto velkého vojska, haleluja, On je Vzkříšení i Život; nic Ho nemůže přemoci. Haleluja!

Vědomosti armády jsou ve velitelích, v inteligenci. Rommel byl «rozumem» německé armády, ne Hitler. To je pravda. Eisenhower, Patton, muži od vojska, ti, kteří byli na bitevní linii; přišlo na to, jakým způsobem dali rozkazy.

Následujte svého Velitele vojska! Je-li pravým Generálem, osvědčuje se a má své čtyři hvězdy, poslechněte Ho! I když se vám to zdá být nesprávné. Dejte se na frontu! Čiňte, co On vám říká. Haleluja!

Máme Generála s pěti hvězdami. Jeho Jméno je Ježíš. On propůjčuje každému z nás pět hvězd: víra (F–a–i–t–h). Nikdy neprohrál nějakou bitvu. Haleluja! On zvítězil nad smrtí, peklem a hrobem a odklízí ďáblы z cesty. On je ten velký Vojevůdce. Ďábel není vůbec ani na obzoru.

Největší bitva, která kdy zuřila, je již připravena. Jistě tomu tak je. Ó haleluja! Pomyslím-li na to, že jsem tu stál a přihlížel, co On konal, jak zjevoval věci a otvíral, když řekl: „*Tak a tak to bude*“, a bylo to tak! Nuže, pohleďte sem přece: „*Kdo je tento velký Nejvyšší?*“ Nedívám se nazpět a neptám se: „*Je to doktor XY?*“ Hledím na to, co řekl Nejvyšší. On je ten Nejvyšší našeho spasení. Haleluja! Co je spása? Osvobození! Sláva! On je ten Nejvyšší našeho osvobození!

Velká hodina útoku je blížká. Haleluja! Vojáci se svou blýštící se výzbrojí jsou připraveni. Dnes ráno zaujímají zde víra a pochybnost svá postavení. Pochybnost na jedné straně, víra na druhé straně. Vojáci, zaujměte svá postavení! Haleluja! Náš nejvyšší Velitel, Hvězda jitřní, jde před námi. Slovo *ústup* On vůbec nezná. Nepotřebuje ustupovat. Určitě ne! Největší boj, který kdy byl, probíhá nyní zde: boj mezi životem a smrtí, mezi nemocí a zdravím, mezi vírou a pochybností, mezi svobodou a spoutaností. Boj je v chodu. Vojáci, vyleštěte své oštěpy a svou výzbroj!

Bůh připravuje své vojáky. Amen! Bůh pomazává Svou armádu. Amerika vyzbrojuje své vojáky nejlepším způsobem, ocelovými helmami, zbraněmi, pancíři a co ještě mají k dispozici. Bůh odívá Svou armádu, haleluja! Jaký druh výzbroje používáme my? Meč Ducha, Slovo Boží, Amen! Slovo Boží je ostřejší než dvojsečný meč a proniká a odděluje morek a kost, duši i ducha a zjevuje myšlení a pohnutky srdce. (Židům 4) Věřit Jeho Slovu je výzbroj Boží.

Tím On vystrojil Evu, ona však rozbila svou výzbroj. Jak to učinila? Tím že své smýšlení otevřela pro argumenty. Se Slovem Božím neuvažujete sem a tam. Ono nedovoluje rozumový způsob myšlení. Slovu Božímu prostě věříte. O něm není vůbec žádná pochybnosti. Při něm není žádného dokazování. Je to Boží Slovo, a tím je to vyřízeno. V tom je všechno obsaženo. Tím je všechno provždy vyřízeno. Chápeš, miláčku, co míním? Boží Slovo. Bůh to zaslíbil. Bůh to tak řekl.

Řekli Abrahamovi: „*Jak to víš, že to dítě budete mít?*“

Jeho odpověď: „*Bůh to tak řekl.*“ Tím to bylo vyřízeno.

„*Pročpak je tedy už nemáte?*“

„*Nevím, kdy je dostaneme, ale dostaneme je. Tak to Bůh řekl. Ničím se nenechám zdržet*“

„*Proč nejdeš zpět domů, odkud jsi přišel?*“

„*Musím být poutníkem a cizincem v této zemi.*“ Amen. „*Bůh dal zaslíbení; Bůh nám dá to dítě v této zemi, do níž mě poslal.*“ Haleluja!

Bůh vás přímo v této atmosféře Ducha svatého uzdraví, do níž vás poslal. Bůh vám to dá. Jen tomu věřte! Amen. Otevřete kanály duše i těla, smyslů a myšlenek. Buďte proniknuti Slovem Božím. Jako první přijde smýšlení; tam je to bojiště. Neříkejte: „*Ano, kdybych to mohl cítit, kdybych pocítil, že sláva Boží sestupuje...*“ Ó, to s tím nemá nic společného. Otevřete se ve smýšlení. To je to bojiště. Tam je rozmístění k boji, přímo na bitevní linii – vaše smýšlení. Otevřete se a řekněte: „*Pochybuji dokonce o svém pochybování.*“ Amen. „*Pochybuji o mých pochybnostech, ale věřím Božímu Slovu. Zde přicházím, satane. Něco se jistě stane. Jistě.*“

On pomazává Své služebníky Svým Duchem; posílá anděly. Lidé se mnohdy posmívají, jedná-li se o anděly. Prosím, sledujte mě na okamžik. Přečtěme si Židům 1:14:

„*Zdaliž všickni nejsou služební duchové, kteříž posíláni bývají k službě pro ty, jenž mají dědičně obdržeti spasení? A kterému kdy z andělů řekl: Sed' na pravici mé, dokudž nepoložím nepřátele tvých za podnože noh tvých?*“ (verš 13) Všichni andělé Boží. Bible nám říká zde, že Bůh posílá Své anděly. Čest buď Jemu! Co jsou? Služební duchové. Sláva buď Jemu! Odkud jsou jako služební duchové vysíláni? Z přítomnosti

Boží. K jakému úkolu? Aby podle Jeho Slova sloužili. Amen! Nejste tu od toho, abyste kázali teologii nějaké denominace, nýbrž Jeho Slovo. K tomu jsou vysíláni služební duchové.

Jak to víme, že to jsou oni? Bible svědčí o tom, že Slovo Pána přišlo k prorokům. Souhlasí to? Tito andělé slouží Jeho Slovem skrze Jeho Ducha, služebníci Slova skrze Ducha svatého! Duch a Slovo přišli k prorokům. Proroci měli Slovo Boží. Proto mohli také činit zázraky. Nebyl to člověk, nýbrž Duch Boží, Duch Kristův v člověku. Neboť Slovo Boží vyčistilo každý kanál.

Bůh někoho vyvolil a tento byl pomazán Duchem svatým. Nebyl to on sám. Nikdy neučinil něco, dokud neviděl vidění. Eliáš řekl na hoře Karmel: „... *necht' dnes poznají, že jsi ty Bůh v Izraeli, a já služebník tvůj, a že jsem vedle slova tvého činil všechny věci tyto. Vyslyš mne, Pane, vyslyš mne, ať by poznal lid tento že jsi ty, Pane, Bohem, když bys obrátil srdce jejich zase.*“ (1. Královská 18:36–37) Ó, čest buď Bohu. Často jsem to viděl. Kdybyste tak byli Duchem Božím správným způsobem zasaženi a přišli pod pomazání, kdyby tato malá skupina, která je zde dnes ráno, přijala do sebe toto smýšlení a mohla odstranit každou pochybnost! Jak můžete ještě déle pochybovat poté, když jste viděli, že mrtví byli vzkříšeni, ochrnutí se procházeli, slepí viděli a hluchí slyšeli? Dokonce snímek Anděla Páně, který visí zde na stěně, je dokázán vědou. Co On činí? Zůstaňte se Slovem! Amen. Každý ďábel bude zaskočen. Ano, to se stane. Co je to? Služební duchové byli vysláni z přítomnosti Boží, aby pomazali kazatele Slova, kteří se drží Slova a On potvrzuje Své Slovo průvodními znameními. Tím je Ježíš Kristus prokázán jako tentýž včera, dnes i na věky. To je ono.

Jak bychom mohli ještě pochybovat, když vědecky i duchovně byl v každém směru proveden důkaz pro Něho? On se potvrdil. Na čem to závisí? Na našem smýšlení! Otevřeme své myšlenky těm věcem a řekneme: „*Nevím, zda se to stane, nebo ne. Možná, až zítřka budu lépe vnímat...*“ Ó, to s tím nemá nic společného.

Jak jsem již tak často řekl, Abraham možná řekl Sáře. Jako žena přesáhla již hranici. (Vy víte, co míním.) Byla 65 roků stará. Možná, že v následujících dnech jí řekl: „*Cítíš se již jinak?*“

„*Ne, v žádném případě.*“

„*To s tím nemá vůbec nic společného; jdeme vpřed. Nuže, až se opět staneš mladou ženou, uvidíme, že jsou dány všechny předpoklady, abychom měli to dítě. Cítíš se dnes již jinak? Již uplynul jeden měsíc od doby toho zaslíbení. Cítíš se už jinak?*“

„*Ani v nejmenším, Abrahame, žádný příznak tu není. Daří se mi jako již před léty.*“

„*To nevádí. Čest budiž Bohu, budeme je přesto mít.*“

„Míníš to doopravdy. Abrahame?“

Hleďte, jestliže On vám to zaslíbil, potom vám dá jistě nějakým způsobem znamení. Jistě nám dá znamení. Ó, haleluja!

Zlé a cizoložné pokolení vyhledává znamení. To souhlasí. On dal znamení. Co to bylo? Slovo Boží. To bylo znamení. Jak může Bůh uzdravit Svě dítě? Boží Slovo to říká. Ať něco pocítuji nebo ne, lhosejno, co se děje, Bůh to řekl a tím je to vyřízeno.

Abraham řekl: „*Připrav se, neboť půjdeme do té země.*“

„*Kam jdeš?*“

„*Nevím!*“ Amen. „*Avšak přesto jdeme. Odcházíme.*“ Sbalili se a šli. Haleluja!

To je to pravé Slovo Boží. Co měl před očima? Zaslíbení Boží, Slovo Boží. „*Obdržíme je.*“

„*Vyjdi ze svého příbuzenstva, Abrahame, neboť mezi nimi jsou pochybovači a nevěřící, a oni tě přivedou do stejného stavu. Vyjdi ven a odděl se od nich a žij pro Mne.*“ Co je to? „*Opusť všechno, co náleží k vědomí a smyslům a znamením, jichž dbáte. Otevřte své smýšlení a myslete na to, že to jsem Já. Pojd', žij se Mnou!*“ Amen.

Dnes ráno volá Bůh každé semeno Abrahamovo k témuž životu. Velký boj je nyní celosvětově v chodu. Od čeho se mají děti Boží nyní oddělit? Od vidění, chutnání, hmatání, slyšení, čichání, každé představy, vědomí, paměti, rozumového myšlení, náklonností, ode všeho. Otevřte své smýšlení, vpusťte Slovo do vás a jděte s Ním vpřed. To jsou praví vojáci.

Hvězdy zaujímají své postavení. Celkový hvězdný systém se nezměnil. Každého jitra vychází jitřenka. Tak to bylo, když země byla stvořena. Potom zaujímá své místo jako večernice. Každá hvězda, Malý vůz, všechno je v pravý čas na pravém místě, kde mají být. Severka stojí nehnutě a nepohybuje se. Haleluja! Všechno ostatní se pohybuje kolem Severky, neboť se nachází v přímém středu země. Tak je tomu s Kristem. Amen.

On tu stojí a rozkazuje jako ten velký Vojevůdce Svě armády. Mojžíš byl se zdviženými rukami na hoře, zatímco Izrael bojoval a proklestil si cestu. Tak stál se zdviženými rukami až do západu slunce a museli mu podepřít ruce. To byl Mojžíš. On byl symbolem na Krista. Jeho ruce zůstaly zdvižené, neboť byly přibity na kříž. Haleluja! Vstoupil do nádhery, všel se Svou krví před Boha, posadil se tam po pravici Jeho majestátu a očekává, až každý bojovník pronikne. Cokoli by se snad stalo, se Slovem Božím se sám probojuje k svobodě.

Co by se stalo, kdyby se nějaké kuře ve vejci bálo pápat, kdyby mělo strach proklovat vajíčko? Co by se stalo, kdyby se kuře nebo nějaký pták ve vejci bál otevřít skořápku?

A co kdyby slyšel zvenčí nějaký hlas, který by řekl: „*Neklovej proti skořápce. Poraníš se.*“ Příroda v tom ptáku však říká: „*Klovej, vyklovej díru!*“

Aťsi všechny staré organizace říkají: „*Dny divů jsou pryč! Sami si uškodíte. Zajdete do fanatismu!*“ – kloňte jen do skořápky, tak silně, jak můžete. Haleluja! „*Satane, vzdal se! Vycházím ven, nežůstanu zde déle ležet. Nežůstanu zde déle sedět. Nežůstanu déle na půdě d'ábla, nýbrž proklestím si dnes ráno svoji cestu. Amen. Jsem orel!*“ Amen. Haleluja.

Malé orlíče si proklouvá skořápku. Jakkoli tvrdá může skořápka i být, přece ji prorazí. Jako první potom může trochu hnout křídly. Je s ním všechno v pořádku. Uvolněte si cestu! To souhlasí. Jak to učiníte? Tím, že zvoláte: „*Tak praví Pán! Tak praví Pán!*“, až konečně načerpáte čerstvý vzduch. „*Tak praví Pán!*“ Pronikli jste svou hlavou ven. Ještě mocněji se tiskněte, neboť vy vyjdete ven! Nevrací se zpět do skořápky. Amen. Je svobodné. Ó, to Slovo, když jednou všemi smysly, svědomím a ostatními počne pronikat, až se zde dole usadí a otevře se smýšlení a dovolí mu – ó Bože buď milostiv –, a ničím nemůže již nikdy být znovu spoutáno. Vy jste svobodni! Koho Syn osvobodil, ten vyšel ze skořápky.

Vaše denominace nemůže nikdy volat nazpět; ďábel vám nemůže již nic učinit. Může syčet a řvát kolem vás, vy se však nacházíte v nejvyšší rychlosti na svaté silnici. Ó, vy běžíte na královské cestě jako pomazaní vojáci Kříže. Všichni vy orlové s vírou zvěstujte Ježíše Krista jako Světlo světa. Běžte po královské cestě!

Ano, jistě! Oni jsou služební duchové, vyslaní z přítomnosti Boží, aby sloužili. Čím sloužili? Jeho Slovem – ne nějakou teologií, nýbrž Slovem Božím. Jsou to služební duchové, poslaní z přítomnosti Boží, aby sloužili. Avšak pomatujte na to, sloužíme-li něčím jiným, než Slovem, nepřijde to před Boha, neboť Slovo Boží provždy stojí pevně v nebi. Provždy je v nebi pevné. Bůh nad ním bdí. On nikdy nepošle nějakého ducha, který by sloužil něčím jiným než Slovem. Nikdy nepošle nějakého ducha s vysokým teologickým významáním a s otočeným límcem a podobnými věcmi, který řekne: „*Nuže, dny zářků jsou za námi. To víme všichni.*“ Ne, ne! To nepřichází od Boha, neboť je to v protikladu ke Slovu. Amen. On pošle ty, kteří slouží v duchu Slova. Amen. Satan a jeho démoni jsou také pomazáni, avšak duchové andělští jsou pomazáni, aby vám přinášeli Slovo a způsobují ve vás, že Slovu věříte. Mohli jste kdy vidět nebo slyšet, že pravdivý prorok Boží popírá Slovo Boží? Ne! Co se stalo, když se organizace v jejich době zdvihly a řekly: „*Nuže, on je převrácený.*“ Stál tu sám a svědčil: „*Je to správné!*“ Pozorujte Micheáše, syna Jimly, kterého považovali za «Svatou koloběžku». Tam se nacházelo 400 takzvaných pomazaných proroků. Všichni dobře živení, významaní,

vysoce školení, vyleštění učenci. Řekli: „Vytáhni, ó králi, Pán je s tebou. Země náleží nám. Jozue nám ji dal. Vytáhni a zaber ji opět. Tak je to správné. Jdi tam a zaber ji.“

Co však řekl Jozafat: „...Není tu vůbec žádný prorok Páně, skrze něhož bychom mohli obdržet informaci?“ Měli jich přece čtyři sta. Proč jim nevěřil? Řekl: „Jistě přece máš ještě jednoho někde.“ Odpověděl: „Je tu sice ještě jeden, ale nerad s ním mám co dělat.“ „Toho bych chtěl slyšet,“ řekl Jozafat, „Nech ho přijít, abychom slyšeli, co řekne.“

Šli tam a řekli mu: „Nuže, slyš! Udělej dnes ráno svoje kázání náležitě, neboť musíš mluvit před králem. Budeš muset mluvit před celým sdružením kazatelů v Palestině. Nuže, mysl na to! To a to řekli. Řekni to stejné. Ty přece věříš to stejné.“

Avšak tu měli toho nesprávného muže. Ten muž se již zhostil svého rozumového uvažování. Vyčistil všechny kanály svého svědomí. „Víš, co oni učiní, řekneš-li totéž? Dovedu si představit, že tě učiní představeným okresu, předsedou celého okolí, jen když s nimi budeš souhlasit.“

To nebylo nic pro opravdového muže Božího. Jeho vedení (kanály) bylo vyčištěno. Jeho svědomí a všechno ostatní bylo jasné. Jeho smýšlení bylo otevřeno Slovu Božímu. Věřil jen slovu Božímu. To jsou služební duchové. Tak jedná služebný duch. Řekl: „Nevím nyní, co mám říci, avšak to jedno ti dávám na vědomí: «...jak vpravdě žije Pán! Jen co mi můj Bůh řekne, to budu zvěštovat.»“

Čekali a on měl v noci vidění. Dovedu si představit, že Micheáš v následujícím jitru zkoumal Písmo a řekl: „Uvidím, zda s tím vidění souhlasí. Se všemi těmi muži tam nemůže něco souhlasit, neboť co řekli, je v protikladu ke Slovu. Avšak co to bylo. Podívejme se, co prorok Eliáš řekl, neboť víme, že to byl prorok. Hleďte, jakým způsobem Slovo Pána přišlo k Eliášovi, a co vyřkl: «Psi budou lízat krev Jezábelinu a maso její žrát kvůli spravedlivému Nábotovi.»“

Viděl, že jeho vidění přesně souhlasilo se Slovem Božím. Starému Achabovi se stalo po právu.

Micheáš tam šel a řekl: „Vytáhni! Viděl jsem Izraele jako ovce bez pastýře.“ Hleďte, nestyděl se, aby zvěstoval svoje vidění, neboť to bylo Slovo Pána. Věděl, že ta věc dokonale souhlasí. Otevřel své srdce a své smýšlení Slovu Božímu. Slovo mu bylo zjeveno. Věděl přesně, že to bylo Slovo Boží.

Řeknete: „Ó, kdybych tak byl Micheášem!“ Vy jím nejen že můžete být, vy jím jste. I ty jím jsi, miláčku! Ty jsi prorok Micheáš! Co můžeš učinit? Otevři své smýšlení. Co se vám snažím dnes ráno objasnit? Slovo Pána. Otevřte svoji myšlenkovou schopnost a řekněte: „Nyní to vím! Věřím, že mohu být uzdraven.“ Co to jen je? Je to Slovo Pána.

Jistě že je to Slovo Pána! A tento chlapík zde říká: „*Dny zázraků jsou pryč; to nemůžete činit...*“ Zapomeňte na to. Postavte Boha na první místo. Zde vychází Slovo Pána. On to mluvil. Tak je to.

Nuže, co učinil satan? On pomazal ty ostatní. Satan pomazává své služebníky. Jistě. On pomazává své sluhy. Čím je pomazává? Nevírou. Satan a jeho démoni pomazávají lidstvo, aby nevěřili Slovu Božímu. Potvrzení toho najdete v 1. Mojžíšově 3:1–4.

Podívejme se a poslouchajte, zda to není první taktika, kterou použil. Od prvopočátku používá stejné taktiky. Dělá vždy to stejné. Nuže, podívejte se, zda-li tomu tak není. On se nepostavil proti Slovu. On jí to toliko poněkud jinak vylíčil. Vy víte, že jí to tak podal, jak se mu to hodilo, ale nevzal celé Slovo. Podívejme se, co je v 1. Mojžíšově 3:1–4 napsáno:

„Had pak byl nejchytřejší ze všech živočichů polních, kteréž byl učinil Pán Bůh. A ten řekl ženě: Takliž jest, že vám Bůh řekl: Nebudete jísti z každého stromu rajského?“ Poslouchajte a hleďte, jak je zlomyslný a přeručuje slovo. Co se snaží udělat? Vložit to do jejího smýšlení. Mluvil k ní, když byla ochráněna za Slovem. Nenechte si od satana nic namluvit. Držte slovo Boží jako pevnost ve svém srdci! Čiňte totéž. Dejte pozor, vy Micheášové!

„I řekla žena hadu: Ovoce stromů rajských jíme; ale o ovoci stromu, kterýž jest uprostřed ráje, řekl Bůh: Nebudete ho jísti, aniž se ho dotknete, abyste nezemřeli.“ Nuže, to je to Slovo; ona mu cituje Slovo. Dejte pozor!

„I řekl had ženě: Nikoli nezemřete smrtí!“ Vidíte jeho taktiku? Co se pokoušel s prvními lidmi udělat? Snaží se, aby tu znamenitou ženu, dceru Boží, pomazal nevírou v Slovo Boží. To je právě to, o co se snaží, aby to učinila. Totéž by se pokoušel s tebou, miláčku. To se snaží s jedním každým z vás tam vzadu – aby vás pomazal. Vy se můžete sami rozhodnout – můžete to přijmout, když budete chtít. Ale to jediné, co máte učinit, je vyhodit ho.

Kdyby se Eva v tom okamžiku nebyla zastavila a neposlouchala! Nezastavujte se kvůli ničemu!

Elizeus řekl Gézimu: *„Přepas svá bedra, vezmi hůl do své ruky a jdi tam! Potkáš-li někoho, nezdrav ho a když někdo tebe pozdraví, tedy mu neodpovídej! Polož potom chlapci moji hůl na obličej!“*

Pohleďte, co ta žena udělala, když zavolala svého služebníka. Řekla: *„...Žeň zvíře neustále a nezastavuj se při jízdě, jediné kdybych ti to řekla!“* Tak to je. Potom, co jste obdrželi poselství, jděte vpřed. Amen. Neříkejte: *„Nemohu jít vzhůru, jsem příliš slabý.“* Jděte jednoduše dále. Nezůstávejte stát. Odložte všechno stranou a probijte se. Bratře, máš meč ve své ruce, jen bij dále.

Jednou jsem šel na fotbalový stadion, abych tam kázal. U dveří jsem se zastavil, pohlédl vzhůru a tam bylo napsáno: „*Při boji nezáleží na velikosti psa, nýbrž na velikosti bojové síly v psovi.*“ Tím se boj vyhrává.

Řeknete: „*Podívejte se přece na všechny ty velké církve, které jsou proti této věci.*“ Nedbám nic o jejich velikost. Je to ta bojová síla, na níž záleží. Je to víra v každém jednotlivci. Jestliže jsi zbabělec, schovej se. Avšak bratře, jsi-li voják, potom vystup. Boj je v chodu. Správné a převrácené naráží na sebe. Bojujme.

Jako Peter Cartwright, který šel do jednoho města a řekl: „*Pán mě sem poslal, abych konal probuzení.*“ Najal staré skladiště, šel tam a začal uklízet.

Jeden velký násilník v městě, se svou pistolí po boku, šel kolem. Někdo řekl: „*Co tam dělá ten muž?*“

Jeden odpověděl: „*Je to kazatel a bude mít shromáždění.*“

Odpověděl: „*Musím tam jít a vyhodit ho na ulici a vyhnat ho odtud. Zde v našem kraji nepotřebujeme žádné shromáždění.*“

Šel tam a zůstal stát u dveří. Peter Cartwright, malý muž, měl svou kazajku na sobě a právě myl okna a zdi. Jeden starý kazatel se mu jednou vysmál proto, že jedl kuře rukama. Myl okna a dával všechno do pořádku. Ten násilník šel k němu a zatahal ho za jeho kazajku. Pistole mu visela po straně a zeptal se ho: „*Co děláš?*“

Odpověděl: „*Myji okna*“ a dělal dále. Sledoval jeden účel. Bůh mu řekl, že měl konat probuzení.

Ten muž řekl: „*My zde nedovolíme žádné probuzení.*“

Odpověď zněla: „*Ale Pán mi řekl, že toto probuzení mám držet.*“ A pokračoval ve své práci.

Dále řekl: „*Jedno musíš vědět, v tomto městě mám já co mluvit.*“

Odpověděl: „*Ó, je tomu tak?*“ a myl dále okno.

Odpověděl: „*Dříve, než nějaké probuzení budeš držet, musíš mě nejdříve ztlouci.*“

Řekl: „*Ó, to musím? Pak to tedy učiním jako první.*“ Sundal kazajku, šel, popadl ho za límec, srazil ho k zemi, vrhl se na něho a řekl: „*Musím bojovat, chci-li vládnout. Zvětši moji odvahu, Pane.*“ Uhodil ho a zeptal se: „*Máš dost?*“

Odpověděl: „*Ano!*“ Vstal, podal mu ruku a byl téhož večera ve shromáždění zachráněn.

Vidíte to? Uchopte Slovo Boží a razte si cestu všemi pochybnostmi. Vidíte to? To je ono! Jestliže to je první úloha, učiníme ji, není-liž pravda? Nejdříve se musíme zhostit svých pochybností. Srazte je!

Moje příští úloha je odstranit veškerou nervozitu. Říkají-li mi mé smysly: „*Cítíš se špatně*“, pak jako první to musím z cesty odklidit. To souhlasí.

Řeknete: „*Bratře Branhame, mé svědomí mi říká, že to mohu.*“ Překážku musíte odstranit, jinak nemůžete jít dále. Učiňte svoji příští úlohu. Vysvlékněte si svoji kazajku, vrhněte se na ni a dělejte dále s předsevzetím: „*Já zvítězím. Nemohu prohrát. Amen. Vyhraji. Amen.*“

Satan pomazává. Co je jeho první taktika? Jaké místo zabral nejprve? Smýšlení. Zastavila se na okamžik a naslouchala, co říkal.

„*Ó, tak to nemíníš?*“ Zde mnoho malých žen učinilo svoji chybu a také mnoho mužů dělá svoji chybu. Zastavte se na okamžik, zastavte se! Jak často jsem viděl rozvody a jak věci vznikají. „*Řeknu ti, bratře Branhame, on na mě tímto způsobem dorážel. Zůstala jsem stát a docela vážně, nechtěla jsem to.*“ Tu to máte. „*Ó, seděl jsem naproti ní u stolu a ona měla ty nejkrásnější oči.*“ Vidíte to? Tu to je. Ďábel dělá to stejné.

„*Ó, lékař mi řekl, že nemohu být zdráva.*“ Tu to máte. To stejné. Největší boj, který byl kdy bojován.

„*Říkají mi...Viděl jsem toho a toho, ten říká, že má Ducha svatého.*“ Hledte, dívali jste se jen na nějakého starého pokrytce. Co je s těmi, kteří Ho skutečně přijali? Vidíte? Ďábel vám bude vždycky poukazovat na vránu, ale pravé holuby vám nikdy neukáže. To souhlasí. Hledte, na ty vám neukáže. Proto vás drží v slepotě.

I on je bojovník. Avšak myslíte na to! Ten, který je ve vás, je větší než ten ve světě. Držte se pevně Slova Božího. Věřte mu, vy plukovníci vojska. Drž svoji pevnost, bratře. Konejte svoji povinnost!

Jednou sem přišla dívka. Možná, že tu ta dáma sedí nyní. Její jméno je Nellie Sanders. Bylo to poprvé, kdy jsem viděl vyhnání ďábla. Bylo to zde docela blízko, za hřbitovem. Právě jsem se stal kazatelem a měl jsem shromáždění zde na rohu ve stanu. Ta mladá dívka byla jednou z nejlepších tanečnic. Chodila zde do vyšší střední školy. Ona a Lee Horn, majitel zábavního lokálu, byli nejlepšími tanečníky v zemi. On sám je katolík, ale náboženství pro ně nic neznamenalo. Nellie a on byli velkými tanečníky. Měli různé tance.

Jednoho dne vklopýtala sem do shromáždění. Padla k oltáři. Nellie ležela tam u oltáře, zdvihla hlavu a plakala. Slzy jí tekly dolů po tvářích.

Řekla: „*Billy!*“ Zнала mě. Řekla: „*Tak ráda bych byla zachráněna.*“

Řekl jsem: „*Nellie, ty můžeš být zachráněna. Ježtš tě již zachránil, děvče. Musíš to nyní na základě Jeho slova přijmout.*“

Zůstala tam a plakala. Modlila se a řekla Bohu, že nebude již poslouchat věci tohoto světa. Náhle přišlo něco líbezného, hluboký mír do její duše. Zdvihla se, počala jásat, chválit Boha a slavit ho.

Asi za šest měsíců jednoho večera seběhla sem ulicí Spring. Bylo jí tehdy asi 18 let. Přišla k nám a řekla: „*Hope*, (to byla má první žena) *přála bych si, abych vypadala jako Hope a Irena.*“ Vy víte, ony nikdy nebyly ve světě. Řekla: „*Svět poznamenává jednoho. Mám drsný vzhled. Přestala jsem používat líčidla, avšak vypadám tak hrubě. Dokonce výraz mého obličeje je tak hrubý. Vy vypadáte tak nevinně a něžně. Přála bych si abych to byla nikdy nečinila.*“

Odpověděl jsem: „*Krev Ježíše Krista očisťuje od všelikého hříchu. Jdi a věř tomu.*“

Waine Bledso – mnozí ho znají, byl po léta jedním z mých blízkých přátel – byl pijan. Přišel sem s mým bratrem Edvardem. Opil se a ležel na ulici. Zdvihl jsem ho, neboť policie by ho byla odvedla. Přivedl jsem ho k svým rodičům, u nichž jsem bydlel, když jsem již kázal, ale nebyl ještě ženatý. Vzal jsem ho, položil do postele a lehl jsem si na lehátko. Vy víte, Branhamova rodina byla velká a měli jsme jen čtyři místnosti, takže jsme se museli srazit. Měl jsem staré lehátko, na němž jsem spával. Rozložil jsem ho a lehl si vedle něho. Byl opilý. Musel jsem ho donést domů a položit ho. Ležel jsem tu a řekl: „*Wayne, nestydíš se sám za sebe?*“

Řekl: „*Ó Billy, nemluv tak na mne.*“

Vztáhl jsem ruku a řekl: „*Budu se za tebe modlit, Wayne. Bůh tě požehnej.*“

Já sám jsem byl teprve asi rok zachráněný.

Nyní zastavilo taxi. Dveře přibouchly. Někdo zaklepal a zvolal: „*Bratře Billy, bratře Billy!*“ Myslel jsem, že někdo leží v umírání, oblékl si šaty přes noční oděv, přikryl Wayneho a běžel ke dveřím. Bylo slyšet jako by nějakou ženu. Otevřel jsem dveře a ta mladá dívka tu stála a řekla: „*Ó, smím vejít?*“

Řekl jsem: „*Pojď dále!*“ a udělal jsem světlo.

Velice plakala a řekla: „*Ó Billy, se mnou je konec, se mnou je konec!*“

Zeptal jsem se: „*Co se děje, Nellie? Máš srdeční infarkt?*“

Řekla: „*Ne, bratře Billy, šla jsem ulicí Spring a vážně, Billy, naprosto vážně jsem neměla nic zlého v úmyslu. Nic zlého jsem nezamýšlela.*“

Zeptal jsem se: „*Co se děje?*“ a myslel jsem si: „*Co s ní nyní udělám.*“ Nevěděl jsem to. Byl jsem mladý muž a myslel jsem si, to přece nejde.

Řekla: „*Ó, bratře Billy, jsem docela rozbita.*“

Řekl jsem: „*Uklidni se a řekni mi, oč jde.*“

Řekla: „*Šla jsem tou ulicí okolo Redman's Halí, kde v sobotu večer tancují.*“ Řekla: „*Měla jsem látku. Chtěla jsem si ušít doma šaty. Potom jsem uslyšela hudbu a víš, jen na moment jsem se zastavila. A stále lépe se to poslouchalo. Pomyslela jsem si, že neuškodí, zůstanu-li zde stát.*“

Zde udělala svou chybu. Zůstala na okamžik stát. Poslouchala a řekla: „*Budu přemýšlet.*“ Řekla: „*Ó Pane, Ty víš, že Tě miluji, Ty víš, Pane, že Tě miluji. Avšak vzpomínám si ještě na tu dobu, kdy Lee a já jsme zde získávali ceny. Vzpomínám si, jak velmi mě ta stará hudba přitahovala, avšak teď již ne.*“ Ty myslíš, že tomu tak je. Opět tě to tam popadlo. Právě tam tě on chtěl mít.

Kolik z vás jich znalo Nellie Sanders? Myslím, že mnozí z vás. Řekla: „*Víš co? Když se tam postavím na schody, možná, že budu moci někomu vydat svědectví.*“

Hleďte, jste na půdě d'ábla. Vzdalte se od toho! Varujte se každého zlého zdání! Vystoupila po schodech nahoru a stála tam po několik minut. Než se nadála, nacházela se na tanečním parketu v rukou jednoho mladíka. Když přišla opět k sobě, stála tam a plakala a volala: „*Nyní jsem provždy ztracena.*“

Řekl jsem jí tehdy: „*Neznám Bibli ještě tak dobře, avšak myslím, že Ježíš řekl: «V Mém jménu budou d'ábly vymítat.»*“

Wayne vystřízlivěl, posadil se zpřímá a dával pozor. Potom jsem řekl; „*Nuže, d'áble, nevím, kdo ty jsi, ale říkám ti nyní, toto je moje sestra. Nemáš právo na ni, abys ji držel v poutech. Neměla v úmyslu to udělat. Zastavila se jen na okamžik a tím se dopustila své chyby. Ty musíš z ní nyní vyjít. Slyšíš mě?*“

Bůh, který při mě je, to ve dni soudu potvrdí. Venkovní dveře se samy od sebe otevřely a zavřely.

Řekla: „*Billy, podívej se tam! Podívej se tam!*“

Řekl jsem: „*Ó, co je to?*“

Odpověděla: „*Já nevím.*“

Odpověděl jsem: „*Ani já to nevím.*“ Dveře se znovu otevřely a zavřely. Pomyslel jsem: „*Co se tu děje? Co se děje?*“ Podíval jsem se tam a řekl: „*Opusť ji, satane! Ve jménu Ježíše, vyjdi z ní!*“ Když jsem to vyslovil, vyšlo za ní něco, co vypadlo jako velký netopýr. Mělo to dlouhý vlas na křídlech a na nohách a dělalo to šelest, jímž tak rychle, jak jen mohlo, to přicházelo na mne. Zvolal jsem: „*Ó Pane, můj Bože, krev Ježíše Krista mě chraň před tím!*“

Wayne vyskočil v posteli, díval se a viděl, jak velký stín se pohyboval v kruhu a potom zmizel za postelí. Wayne vyskočil z postele a prchal do vedlejší místnosti, jak rychle jen mohl.

Odvedl jsem Nellie domů a vrátil se. Moje matka šla do té místnosti, zdvihla příkrývky na posteli a nic v posteli nenašla. Co to bylo? Ďábel vyšel z ní. Co se stalo? Na okamžik se zastavila. To postačilo.

Nezůstávejte vůbec stát! Bůh vpouští Své Slovo do vašeho srdce. Vezměte meč a začněte se probíjovat k svobodě. Haleluja! „*Nemám čas, abych čekal na něco jiného. Projdu prostě a neudělám si čas, abych se usadil.*“

Prorok řekl sluhovi: „*Vezmi mou hůl a polož ji na hocha. Pozdraví-li tě někdo, neodpovídej na pozdrav!*“ Když ďábel řekne: „*Víš, jak se cítíš?*“, pak s ním vůbec nemluv. Jdi prostě dál. Vy víte, ďábel řekne: „*Víš co, když Derundder přijal Ducha svatého... Vzpomínáš si ještě na to? Téměř ztratil rozum.*“ Nemluvte s ním vůbec, jděte jednoduše dále. O tom neb o onom nevíte vůbec nic. Je to mezi tebou a Bohem. To souhlasí. Zůstaňte s Bohem. On pomazává Své služebníky. Bůh pomazává Své služebníky. Mladá dámo, prosím, dávej na to nyní velmi dobrý pozor!

Zde můžeme poznat taktiku ďablovu. Jak to učiníme? Mám zde mnoho míst z Písma z proroků a z celé Bible, kdy přišel k lidem a dělal s nimi totéž. Jeho taktika je vždy stejná, totiž aby lidi dostal tam, aby Slovu Božímu nevěřili.

Slyšte, vy vojáci Kříže! Jestliže nějakému Slovu z Bohem napsané Bible nevěříte, tedy jste odzbrojeni. Věříš tomu, miláčku? Pak jsi odzbrojena, vzdáváš se. Ty rozmazlenče, oblékni na sebe celé oděnění Boží. Amen. Nacházíme se v boji. Co Bůh řekl, je pravda. Každé lidské slovo je lež. Jakmile vás dovede k tomu, abyste nějakou věc uposlechli, jste odzbrojeni. V tom spočívá jeho taktika. Kolik věcí Eva poslechla? Jednu věc a byla odzbrojena.

Co udělal ďábel? Jejím smýšlením vnikl do jejího ducha a tak byla svedena. Souhlasí to? Tak odpadla. V tom okamžiku byla odzbrojena, když Božímu Slovu nevěřila. Zde vidíme tu taktiku. Bojovníku Božímu je přikázáno, aby oblékl celou výzbroj Boží. Můžete si poznamenat to místo z Písma. Je to Efezským 6:10–13. Již jsme ten text četli.

Dejte pozor! Oblečte celé oděnění Boží. Vraťme se na okamžik, abychom zjistili, co je plná výzbroj Boží. Začneme 10. veršem. Bedlivě poslouchajte, v čem záleží plná výzbroj Boží.

Nechtěl jsem vás dnes příliš dlouho zdržovat. Mám totiž ještě jen jedno poselství a potom pojedu na své letní cesty. Víte, proč toto činím? Řeknu vám to. Nedávno jsem měl sen, který jsem vám nechtěl vyprávět, ale přichází mi stále na mysl, tedy to chci učinit, když mi Pán dal jeho výklad.

Snil jsem, že jsem v misijní práci přecházel přes velkou řeku. Nejdříve jsem se tam nacházel se svojí ženou. Kteří z vás znají George Smitha. Jeho syn je zde policistou. Chudák George propadl alkoholu. Byl jedním z nejlepších bojovníků. Trénoval mě,

dříve než jsem šel k CVJM nebo někam. Školil nás. Byl velmi rychlý, avšak jen v lehké váze. Trénoval mě. Postavil se, boxoval mě do žaludku a postavil mě proti stěně. Nic mi to nevadilo. Tak mě trénoval, že to pro mě bylo jen cvičení.

Zdálo se mi – nebylo to vidění, byl to sen – jak mladí muži nastupovali k zápasu v ringu proti «šestivteřinovému Smithovi». Všichni ho mohli zasáhnout na každý způsob. On je však všechny přitiskl na podlahu a zadržel je svýma rukama. Myslel jsem: „*To je divné. Víš co, Medo? On byl mým trenérem.*“

Odpověděla: „*Vzpomínám si na to! Vyprávěl jsi mi o tom.*“

Řekl jsem: „*Ano. Na základě jeho dobrého tréninku jsem potom vyhrál 15 zápasů z povolání, přestal jsem ale potom, abych kázal evangelium.*“

Potom se obraz změnil a já jsem začal přeplovat nějakou vodu. Jel jsem tam v motorovém člunu. Když jsem se tam podíval, viděl jsem dva bratry sedět v jednom člunu. Přípravovali se, že půjdou se mnou. Řekl jsem: „*Bratří, to nemůžete. Musím jít sám.*“

Nějaký lodník přišel a řekl: „*Zde je tvůj člun, zářivě bílý člun z plastické hmoty.*“

Řekl jsem: „*Ne, s tím ne!*“

Řekl: „*V tom směru můžeš jít 50 mil za hodinu.*“

Odpověděl jsem: „*Musím přece přeplovat do druhého směru.*“

Odpověděl: „*Nejsou to žádní lodníci. Neznají o tom dost, jsou jen nadšení. Nedovedou správně řídit. Oba se tam utopí. Nemohou to udělat.*“

A řekl: „*Dovedeš to ty? Máš důvěru?*“

Řekl jsem: „*Poslyš, znám více o člunech, než oni, nepokoušel bych se s takovým materiálem přeplovat. Je zapotřebí motorového člunu, který je větší než ten, abychom se dostali na druhou stranu.*“

Viděl jsem, jak se otočil a jednoho z těch bratrů se zeptal: „*Jsi lodníkem?*“

Ten bratr odpověděl: „*Ano!*“

Řekl jsem: „*To souhlasí!*“

Lodník se vrátil a řekl: „*Řeknu ti, co děláš. Miluji tě, věří ti, ale jakmile se pokusíš v tom motorovém člunu přeplovat, budou tě v jejich člunu následovat a oba zemřou.*“

Řekl: „*Nemohou tě následovat.*“

Zeptal jsem se: „*Co musím udělat?*“

Tento lodník u přístavu řekl: „*Jdi tam zpátky! Je jen malé skladiště v této celé zemi. Malé skladiště. Dej tam hodně zásob a oni zde zůstanou. Zůstanou zde, zatím co ty odejdeš. Musíš však uskladnit zásobu.*“

Vytřídil jsem každý druh zelí, bílé řepy, ředkviček a jiných věcí. Potom jsem procitl. Nevěděl jsem, co to znamená. Nyní to však vím. Přátelé, uložíme tam tu zásobu. V tomto životě musíte jít sami.

Leo, vzpomínáš si na ten sen, který jsi měl o té pyramidě? Myslel jsi si, že i ty se tam dostaneš. A já jsem řekl: „*Žádný člověk nesmí sem nahoru. Bůh tam musí nějakého člověka postavit. Všude jsi vystoupil, kde to fyzicky bylo možné, avšak sem se nemůžeš dostat. Vrať se k lidem a řekni jim, že to přijde od Boha.*“ Je to něco, na co se můžete spolehnout.

Nuže dobrá, moji bratři a sestry, moje církvi a všichni ostatní, jak dobré mohou být i ostatní církve a bratři, kdekoli se nacházejí ... Nemohu od církve zůstat vzdálen. Někdo řekl: „*Proč se přidružuješ těchto lidí, těch trojičních lidí, těch a oněch, těch jednotářů a těch jména Ježíšova a všech, co jich jen existuje. Proč se spojuješ s nimi všemi?*“ Patří mě. Lhostejno, co učinili, náleží mě. Jsou mi platformou (základnou).

Když Izrael tak převráceně jednal, že Bůh řekl Mojžíšovi: „*Odděl se, učiním z tebe nový národ*“, vešel Mojžíš v mezeru a řekl: „*Vymaž raději mé jméno, avšak zachovej je.*“ Lhostejno, co učinili, avšak k nim jsem byl poslán. On posílá světlo. Ne aby svítilo, kde již světlo je, nýbrž tam, kde je tma. Tam patří světlo. Musíte mezi lidmi. Musíte zaujmout svůj postoj mezi nimi.

Jejich převrácenosti – Izrael byl tak převrácený, jak jen mohl být Tak byli převrácení, že je Bůh chtěl vyhladit. Avšak, jak jednal Mojžíš? Vždycky jsem se ptal, jak se to mohlo stát. Avšak byl to Duch Kristův v Mojžíšovi. Hleďte, my všichni jsme převrácení. Zastal se nás, když jsme byli ve svých převrácenostech.

Lhostejno, jak převrácení oni jsou, avšak ničím nepřerušujeme společenství a spojení, dokud můžeme získat jedinou duši. Vejděme tam „*...chytří jako hadové, bez falše jako holubi...*“, a snažme se získat každou duši.

Nuže, toto je to, co jsem v ono ráno řekl. Jedná se o uskladnění potravin – uskladnění potravin, abyste měli co k jídlu, abyste měli něco, čím byste se mohli posilnit. Přijímejte to z těch zvukových pásků. Posadte se do chladné místnosti. Když budu třeba daleko vzdálen, vzpomenete si ještě na tyto věci, že jsou pravdivé. Posadte se do svého pokoje a poslouchajte. Toto je pokrm, který bude uskladněn v zásobárně. Nevím, kam ta cesta směřuje. Kamkoli to bude, On to ví, kam vede. Já ne. Já jen následuji.

Co to zde řekl? Poslouchajte!

„*Dále pak, bratři moji, posilňte se v Pánu a v moci síly jeho. Oblecte se v celé odění Boží, abyste mohli státí proti útokům d'ábelským. Neboť není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánům temností...*“

Kdo ovládá svět? Ďábel. Jistě, Proč se dějí všechny tyto nebožské věci kolem nás, ve vládě, atd.? Je to všechno ďábel. Tak to říká Bible. Ďábel ovládá Spojené státy. Ďábel ovládá každý národ na světě. Ještě se k tomu hned vrátím. Vyhledáme, zda tomu tak jest, že každé království, které kdy bylo nebo bude, je ovládáno ďáblem, dokud Bůh nezřídí Svě Království. Nemíním tím, že jsou v něm všichni od ďábla. Jsou i bohobojní mužové ve vládě.

Jeden zde v příštích večerech bude, aby s br. Arganbrightem ukázal jeden film. Byl diplomatem již za pěti presidentů, bratr Rowe. Myslím, že zde bude v druhém týdnu v dubnu. Bratr Neville to oznámí. Je to milý člověk. Říkal, že mluví v osmi různých jazycích. Avšak když přijal Ducha svatého, nestačily ty jazyky, aby mluvil k Pánu. Tak mu Pán přidal k tomu jeden, aby s Ním mohl mluvit. Dal mu nový, kterému se nikdy neučil.

„...proti duchovním zlostem vysoko.“

„Proto...“ (nuž, poslyšte, vy bojovníci, dříve než začneme s modlitební řadou) *„... vezměte celé* (celé, ne jen část z neho) *odění Boží, abyste mohli odolati v den zlý,* (to je den, v němž my žijeme) *a všechno vykonajíce, státi.“* Učinili jsme vše, abychom byli stálí. Stůjte tu! Amen. Pochopili jste to? Hleďte, jestliže jste všechno učinili, abyste byli stálí, pak se nenechte pohnout. *„Stůjte tu přepásáni na bedrech. Bedra přepásaná pravdou.“* To je kolem středu těla. Co je pravda? Slovo Boží. Tvé Slovo je pravda. *„... odění pancířem spravedlnosti.“* To znamená, konat to, co je správné. Mějte Slovo Boží ve vás. Konejte, co je správné. *„... pancíř spravedlnosti.“*

„... a obuté majíce nohy v hotovost k evangeliu pokoje, (hotovi v každé době někam, na nějaké místo odejít, nohy majíce obuté v hotovost... evangelia) *a zvláště pak* (nade vše) *vezmouce štít víry...* (tím se můžete bránit proti šípům.) *...štíť víry, kterýmž byste mohli všechny šípy ohnivé nešlechetníka toho uhasiti. Vezměte také helmou spasení, i meč Ducha, totiž Slovo Boží.“*

K čemu je tu ta helma? Je k ochraně. Z čeho je nějaká helma udělána? Z oceli. Horko oceli nemůže nic uskodit, je tvrdší než železo. Ocelová helma spasení, vědomí, že mé uzdravení, mé spasení přichází od Boha. Můj Duch souhlasí s Jeho Slovem, ne s idejí nějaké církve, nýbrž se Slovem – amen. Tu to máte. Přikrytí ochranou, helmou spasení, osvobození. Vezměte ji a pochodujte vpřed. Tak to máte činit.

Dejte jen pozor na satanovu armádu. Satanova armáda přináší nemoci. Co je satan? Ničitel. Království satanovo je nemoc, smrt, starosti, rozčilování, těžkosti. Všechno kvůli satanovi. Bůh je život, víra, radost, pokoj, atd.

To jsou ty obě velké mocností, které nyní narážejí na sebe. Bojují den ze dne ve vás, obě mocností. Satan vás sleduje jako velký Goliáš a pokouší se, aby vám nahnal strach. Bohem jste chráněni evangeliem, opásáni Slovem pravdy kolem svých beder. Sláva buď

Bohu! Kazatelé, tak je to. Helma spasení, štít víry a meč ve vaší ruce. „*Satane, potkávám tě. Přicházíš proti mě ve jménu vědy, ve jménu kultury, ve jménu organizace; potkáváš mě v tomto nebo onom jménu; avšak já tě potkávám ve jménu Pána, Boha izraelského. Stavím se ti na odpor. Ustup!*“ Sama smrt nemůže odolat. Průlom byl proražen.

Vojsko satanovo přináší nemoci. Vojsko Boží je pověřeno, aby je vyhnalo. Amen. Pokaždé, když satan na vás něco vloží, je tu Boží vojsko, aby to vyhnalo. Amen. Vyhánění je taktika, kterou používá Bůh.

Satan použil vojska ničení v nevěře proti Božímu Slovu a chtěl si sám zřídit větší království, než Michal. Bůh ho vyhodil.

Metoda Boží je ďábla vyhodit. Odložte rozumové uvažování, pověry, starosti, nemoci, hříchy. Amen. Jste nad to vyzdvížení, probuzení v Kristu Ježíši, přenesení v nebeská místa. Všichni ďáblové jsou pod vašima nohama. On se již jen pokouší zdvihnout svoji hlavu.

Vy víte, že jste mrtví. Váš život je skryt. Co je mrtvé? Vy jste mrtví vašim smyslům, vašemu vědomí, vaší vlastní lidské vůli, mrtví vašemu rozumovému myšlení a všem těmto věcem a jste pohřbeni ve jméno Ježíše Krista a s Ním jste povstali a kdekoli On jest, jste i vy. Co se stalo, když nějaký pochybovač přišel do nebe? Pán ho vyhodil. (Matouš22) Co On řekl vojsku, které s Kristem povstalo? „*Vyhánějte ďáblы!*“ Vyžeňte ho ven!

Ježíš pověřil Svoji armádu, aby šla až do končin světa: „*Jdouce po všem světě, kaďte evangelium všemu stvoření. Kdož uvěří a pokřtí se, spasen bude; kdož pak neuvěří, budeť zatracen. Znamení pak ti, kteříž uvěří, tato míti budou: Ve jménu mém ďáblы budou vymítati, jazyky novými mluvití, hady brátí, a jestliže by co jedovatého pili, nikoliť jim neuškodí; na nemocné ruce vzkládati budou, a bude to s nimi lepší.*“

Kupředu, bojovníci Kristovi!

Vzhůru v svatou válku!

Se znamením kříže jdeme k vítězství.

Byl jsem s Ním ukřižován, nyní již nežiji já, nýbrž On žije ve mně. Slovo jde přede mnou. Bůh razí cestu Svým dvojsečným mečem. Když generál Grant zabral Richmond a žena z Jihu ho viděla přicházet, zasáhla ji inspirace a ona zapěla:

Mé oči spatřily nádheru příchodu Páně...

Jak Grant dobyl Richmond? Bezprostředně nato, když tam přišel. Amen! Stejným způsobem zajímají bojovníci Boží hřích a nemoc – když na ně přijdou. Amen. Tak přemohou svoji pochybnost, strach a jiné věci! Když něco povstane, porazí to a odklidí s cesty.

Bůh je vyhodí, jak to již v nebi učinil. Náš veliký Velitel vojska nám ukázal, jak se to dělá. Roy Roberson, br. Funk, mnozí z vás starých bojovníků zde, vy víte, co to je pravý velitel.

Před nějakým časem vypukl ve Fowles House oheň. Hasiči z Jeffersonville přišli a vedoucí požárníků uděloval rozkazy: „*Zaved'te sem vodu!*“ Měli malé stříkačky a stříkali trochu sem a tam. Potom přišli požárníci z Clarksville a rovněž se snažili hasit s těmi malými stříkačkami. Budova hořela dále. Zavolali Louisville a nyní přišli vytrénovaní muži. O, jak bylo slyšet sirény. Potom přišel hlavní šéf. Nyní se dělo jinak než s těmi neškolenými lidmi. Bratře, jakmile hasičský vůz zastavil, byl šéf jako první na žebříku. Žebřík byl vytažen ještě výše a již byl na něm. Když dosáhl okna, uchopil sekeru, prohodil jí a řekl: „*Pojd'te, chlapi!*“ V několika minutách bylo po ohni. Velitel nestál vedle a neříkal: „*Stříkejte trochu sem nebo tam.*“ On zvolal: „*Pojd'te hoši!*“ Byl náčelníkem. Předvedl, jak se to dělá.

Pomyslíl jsem: „*Tak dobře vytrénované hasičstvo.*“ V několika minutách byl oheň uhašen. Proč? Měli muže, který věděl, jak se to dělá.

Bratře, mluv o vši své teologii, jak mnoho chceš, o svých lidmi udělaných denominacích, vašich organizacích, pohrávejte si s tím! Já mám Velitele vojska, který mi řekl, jak se to dělá. Řídím se podle toho, co ten Velitel vojska říká v Lukáši 4, od verše 1. Neřekl: „*Nyní vám to řeknu. Jděte tam a udělejte velkou organizaci; dosad'te presbytery a diákonny, kardinály a biskupy.*“ Ne, to neřekl.

Když k Němu satan přišel, řekl: „*Řekni, aby z těchto kamenů byl chléb. Máš přece hlad.*“ On odpověděl: „*Psáno jest!*“ Řekl: „*Pojd' nahoru, ukáži Ti to všechno.*“ On odpověděl: „*Psáno jest!*“ „*Učiním to neb ono!*“ „*Psáno jest!*“ Tak nám to Velitel vojska ukázal, jak se to dělá.

Jak to stojí, sestro? Psáno jest: „*Na nemocné ruce vzkládati budou, a bude to s nimi lepší.*“ Psáno jest: „*Ve jménu Mém budou d'ábly vymítat.*“ Amen. Co je to? Psáno jest. To je rozkaz Velitele. Psáno jest! Psáno jest! To jsou ty rozkazy. To jsou ti bojovníci. To je ta cesta. To je to dělostřelectvo, s nímž jdeme vzhůru.

Co učinil? Zaútočil na Goliáše. Jak ukázal David vojsku, v jakém způsobu to má být konáno? Jak to David ukázal Izraeli? David znamená «milovaný zachránce». Jak to David učinil? Řekl: „*To je ten způsob, jak se to musí dít. Důvěřujte Slovu Pána.*“

Goliáš předstoupil a řekl: „*Tímto oštěpem tě zabiji a předhodím tě ptákům k sežrán.*“

Řekl: „*Potkáváš mě jako organizace; jako moderní vědec; potkáváš mě se svým velkým, čtrnáct stop dlouhým mečem, potkáváš mě s ocelovou helmou, se štítem, který sotva mohu pozdvihnout. Potkáváš mě jako vytrénovaný bojovník s rozličnými*

vyznamenáními. *Potkáváš mě se všemi těmito věcmi, já však přicházím ve jménu Pána, Boha izraelského. Dnes utnu tvou hlavu od tvých ramen.*“ Amen.

Tento mladík sem přišel a vystoupil proti obrovi. Věděl, kde stojí. Izrael zůstal bázlivě v pozadí a myslil si! „Ó, tento ubožák.“

Goliáš řekl: „*Ukáži ti, co učiním,*“ a obořil se na něho. Avšak David měl víru, pět kamenů – Ježíš. Vzal první kámen, vymrštil ho. Duch Svátý uchopil kámen a již padl Goliáš zasažen k zemi. Tak to bylo uděláno. To měl na mysli Ježíš, když mluvil ke Svým učedníkům, a bratry vysílal ven na bitevní pole, aby věděli, jakým způsobem jsou démoni přemáháni. Řekl: „*Ukazuji vám, jak se to dělá.*“

Satan řekl: „*Potkávám Tě a ukáži Ti, co dokážu. Jsi hladový. Jsi-li Syn Boží, tedy tě vyzývám, abys jako Syn Boží řekl, aby tyto kameny se staly chlebem. Najez se přece, vždyť jsi hladový. A jestliže jsi Syn Boží, pak máš tu moc to učinit.*“

On odpověděl: „*Psáno jest: „Člověk nežije toliko od chleba.*“ Ó, tak to učinil ten Velitel vojska.

Potom jej vzal na cimbuří chrámu a řekl: „*Jsi-li Syn Boží, tedy se vrhni dolů!*“ On odpověděl: „*Taktéž psáno jest: «Nebudeš pokoušeti Pána, Boha svého.»*“

Hleďte, za koho se On sám označil! Pán, tvůj Bůh. „*Nebudeš pokoušeti Pána, svého Boha.*“ Co učinil? Přemohl ho Slovem Božím. Taktika ďáblova spočívá v tom, aby vás ovlivnil, abyste Slovu Božímu nevěřili.

Avšak Velitel vojska řekl: „*Vezměte Slovo Boží a vykonajte Ho! V Mém jménu budou d'ábly vymítat.*“ Víte přece, jak mnohé denominace představují satana jako hlavního náčelníka s jednou koňskou nohou, rozeklaným ocasem, atd. Nevěřte tomu! Tak on nevypadá. Ne, bratře! On je docela elegantní. Nevěřte tomu, že tak vypadá, jak ho znázorňují. Dělalí to jen, aby vás vystrašili. Tak nevypadá. Ďábel nemá koňskou nohu. O tom opravdu pochybuji. Ďábel je duch, proto nemůže mít koňské nohy, jak ho malují na obrazech. On je chytrý, bratře. On je skutečně chytrý, až do detailu vyškolený ve světské moudrosti. Je krásný, organizuje svoje vojsko se světskou moudrostí. Bratři, tu byste se nemohli účastnit rozmluvy. Buďte jistí, že víte, o čem mluvíte, potkáte-li ty, kteří říkají: „*Dny zázraků jsou pryč.*“

On nemá rozeklané kopyto. Přichází přímo ze semináře. Bratře, myslím, že je chytrý, má vyznamenání a všechno, co k tomu náleží, je tak chytrý, jak to jen jde. Ovšem, on je ten had, nejlstivější ze všech, má pěstěný vlas, je nejlépe oblečen, v kabátě bez jediného pomačkání; ó bratře, tak moudrý a chytrý a prohnaný, jak to jen jde. Nezadejte si s ním, ledaže víte, o čem mluvíte. Známe jeho starou taktiku. Víme, co se snaží dělat, totiž aby nás dostal tam, abychom zapochybovali o Slovu Božím.

On nemá rozdělené kopyto. Musí jinak vypadat. Je elegantní, plný moudrosti, vyškolený, organizovaný. Bratře, on má svou armádu.

Stalo se to ve Švýcarsku, když tam vtrhlo německo–rakouské vojsko (ve 14. století).

Vypadalo jako kamenná zeď. Každý jednotlivec byl vytrénovaný, každý oštěp byl správně držěn. Přišli k těm ubohým Švýcarům. Co měli tito? Byli vyzbrojeni srpy, holemi a kameny. Byli vytrvalí a zahnali je. Nad návrším byly jejich domy. Švýcarské vojsko jim šlo naproti. Nic jim neudělali. Vtrhli, aby jejich zemi obsadili.

Co pro všechno na světě toto dítě udělalo? Satan to je, který by jí chtěl vzít život, kdyby mohl, a to předčasně.

Švýcaři se ničím neprovinili. Byli dobrým lidem. Snažili se jen obhájit své domovy. Stáli tam jen, aby se bránili. Potom vystoupil někdo jménem Arnold von Winkelried.

Vojsko přišlo. Byli obklíčeni. „*Co můžeme dělat?*“ Všude pronikaly dobře vytrénované zástupy vojska. Tak to dělá satan. Dobře vytrénovaný, svůj oštěp vytasený. Všichni pochodovali stejným krokem, aby šli na tu malou armádu. Potřebovali jen postoupit dále a všechny svým oštěpem nabodnout. To by byl býval konec švýcarské armády.

Za horami byly jejich domovy a příslušníci. Ženy a jejich mladé dcery by byly znásilněny, děti usmrceny, domy spáleny, dobytek a podobné vzat. Tak to bylo. Co se stalo? Inspirace přišla na jednoho jménem Arnold von Winkelried. Zvolal: „*V tomto dni umírám pro Švýcarsko.*“ Amen. „*Dnes umírám pro Švýcarsko.*“

Řekli: „*Co chceš udělat?*“

Řekl: „*Následujte mě a bojujte se vším co je ve vás.*“ Vystoupil, vrhl svůj oštěp, běžel k nim a volal se vztyčenýma rukama: „*Razte cestu svobodě.*“ Běžel tak rychle, jak jen mohl k té armádě. Vyrval jim oštěpy, vrazil je do svých prsou a zemřel.

Zvolal: „*To činím kvůli domovu, který jsem za sebou zanechal, kvůli své ženě a dětem. Nechávám svůj malý domov, který jsem právě koupil, za sebou. Miluji své příslušníky, dnes však umírám za Švýcarsko. Dávám svůj život, aby národ byl zachráněn.*“ Byl hrdina. Od té doby neměli více válku. Armáda byla vyvrácena hrdinstvím, které viděli. Celá armáda byla tak zmatena, že ji Švýcaři přemohli a mohli ji vyhnat ze země. Nikdy tam již nevnikli.

To bylo před staletími. To byl velký čin. Ale, ó bratře, když nevědomost, pověra, pochybnost, rozčilení a strach lid Boží vehnaly do rohu, vystoupil jeden jménem Ježíš Kristus a řekl: „*Dnes umírám za lid.*“ To souhlasí. Co řekl Svému vojsku? „*Následujte Mě a bojujte se vším, co máte. Máte-li hůl, bojujte s ní. Máte-li nějaký kámen,*

bojujte s ním.“ To říká náš Velitel vojska dnes nám. „*Vzal jsem Slovo Boží. Zvítězil jsem nad ďáblem a jeho mocí.*“ On ho přemohl Slovem.

Cokoli máte, jen když je to nějaké Slovo. „*Já Pán, tvůj Bůh to jsem, který tě uzdravuje.*“ Bijte do něho! Poslouchejte Jeho, našeho Velitele vojska. Ano, neboť On ho přemohl. Satan, se svými krásnými královstvími, svou krásou a tomu podobným, stále nově informovaný, nemá nic společného s námi. On je stále ještě tím nejlstivějším ze všech polních zvířat. Ježíš řekl, že děti tohoto světa jsou moudřejší, než děti Božího království.

Oba tyto velké protiklady naráží nyní na sebe. V této hodině zasáhly svět nemoci a takové věci, že lékařská věda je bezradná. Malé vojsko Boží se stáhlo do rohu, bratře, je načase, aby někdo vystoupil jako Arnold von Winkelried.

Je čas, aby vystoupil muž Boží. Je načase, aby se objevil takový Eliáš. Je čas, aby se něco stalo. Boží vojsko, zavřete své smysly, ani na okamžik nezůstávejte stát, abyste přemýšleli o tom, co vám ďábel skrze smysly nabízí. Myslete na to! Boží Slovo nemůže nikdy zklamat. Tyto obě velké armády...

Když nepřítel jako povodeň proniká, jak se to nyní děje, co zaslíbil Bůh, že učiní? Duch Boží proti tomu povstane. Náležíš k nim?

U Jakuba 4:7 jsme učeni, že se máme ďáblu vzepřít, a on uteče od nás. Bojujte proti ďáblu! Jak budete bojovat proti ďáblu? Tak jak to přikázal náš Velitel vojska. Vezměte Slovo Boží. Odporovat ďáblu budete Slovem Božím. Velitel vojska nám řekl jak se to dělá.

Závěrem mi dovolte říci toto: Ten starý ďábel je nestydatý. Napadá toto dítě. On někde něco napadne. Napadl Ježíše Krista. Přišel proti Němu se třemi útoky. Věděli jste to? Satan ho napadl ne jen jednou. Napadne vás nemocí. Potom se vrátí a napadne vás tím, že řekne: „*Dny zázraků jsou pryč! Nemůžete být uzdraveni. Nic na tom není.*“ Vy víte, že to souhlasí.

Zaútočil třikrát na Ježíše. Tři divoké útoky na Ježíše s nevírou v Boží Slovo. Ježíš byl to Slovo. Jistěže tomu ďábel nevěřil: „*Jsi-li to Ty ... Jsi-li to Ty...*“ Zaútočil na Něho divokými útoky a řekl Mu: „*Jsi-li ten Syn Boží, ukaž mi zázrak. Chtěl bych se dívat, jak se to děje.*“ Bratře, byly to tři divoké útoky. „*Jestliže Ty ... Jestliže Ty...*“

Co učinil Ježíš? Ježíš byl Slovo Boží. On byl to Slovo. Nepřítel napadl Slovo. Ó, začínám se nyní dobře cítit, abych kázal. Čest buď Bohu! Čest buď Bohu! Jsem upřímný. Ježíš je to Slovo. „*Na začátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh, a Slovo to tělem učiněno jest a přebývalo mezi námi.*“ Ježíš byl Slovo. Co učinil? Zvítězil nad ním. Co učinil Ježíš, který byl to Slovo? Slovem zničil satanovy divoké útoky. Třikrát přišel jako bouře na Něho a vrhl se na Ježíše, Slovo. A Ježíš vzal

i Slovo a plně nad ním zvítězil. Haleluja! Jistě. Rozbil ho na kusy a zvítězil nad ním Slovem.

Hleďte, jeho útoky! Poslouchejte dobře! V čem spočívá jeho útok? V nevěře proti Slovu Božímu. Tak on napadá. Vidíte ten největší boj, který byl kdy bojován? Jsou jen dvě moci – satan a Bůh. Co je satanova zbraň proti vám? Pokouší se zasít pochybnost proti vašim zbraním. Tím vás odzbrojuje.

Když vás dostane tam, abyste měli pochybnost o vašich zbraních, to se rovná tomu, že vás vžene tam, abyste věřili, že vaše zbraně nejsou dosti silné. Tím vás odzbrojuje. Ó bratře Neville, doufám, že o nich nebudeš nikdy pochybovat. Jinak tě odzbrojí, dostane-li tě tam, abys zapochyboval o výzbroji. Jestliže ji odložíte, je váš boj skončen. Je s vámi konec. Držte zbraně! Neodkládejte je! My vidíme jeho nevíru.

Avšak chtěl bych zde ještě něco jiného říci, a to kvůli hrdinům a kvůli znalcům Bible. Proč pozdvihujete svůj hlas proti Rusku? Nikdy jste neslyšeli, že bych radil, abyste stavěli atomové bunkry. Proč děláte tolik povyku s Ruskem? Žádnou válku nevyhrají. Neovládnu svět. Komunismus neovládne svět. Co se děje s těmi lidmi? Může Boží Slovo selhat? Poslechněte, je to na zvukovém pásku. Mluvím k celému světu, kamkoli tyto zvukové pásky přijdou a k vám lidem zde, lhostejno, co se se mnou stane. Věřte tomu, Rusko, komunismus, nezvítězí nad ničím. Boží Slovo nemůže selhat. Řím ovládne svět.

Podívejme se do vidění Danielova. To je Slovo Boží. Nabuchodonozor byl ta hlava ze zlata. Jiné království následovalo – Médové a Peršané, stříbro – potom Řecko za Alexandra Velikého a potom Řím. O komunismu nebylo nic řečeno. Řím si podrobil svět.

Ježíš Kristus se narodil a byl pronásledován za římského císařství; když přišel poprvé, panovala Římská říše. Při Jeho druhém příchodu bude Jeho poselství pronásledováno římskou denominací, jež je matkou všech ostatních. Až se vrátí, zničí Římskou říši. Židé vždycky vyhlíželi po tom, že přijde a zničí Římskou říši. Katolická hierarchie se nyní sejde v jedné organizaci se všemi denominacemi světa a oni se sjednotí ve Světové radě církví. Není to Rusko, je to Řím. „*TAK PRAVÍ PÁN!*“

Ukažte mi nějaké místo z Písma, z něhož by vysvítalo, že komunismus neb něco jiného kromě Říma bude panovat. Panovali Médové a Peršané pod Nabuchodonozorem? Ovšemže! Převzali nástupnictví Řekové? Samozřejmě. Nastoupil od té doby Řím? Nerozdělilo se to v deset mocí, jak to máme nyní? Neznamená Eisenhower železo a Chruščov hlínu? Neměli zde svou schůzku, když Chruščov vyzul botu a hodil jí na stůl, aby to demonstroval? Co je s lidmi v tomto čase? Kam se poděla vaše víra? Proč nevěříte Slovu Božímu jako pravdě? Co je s dnešními kazateli? Všichni se snaží, aby bojovali proti komunismu. Komunismus je nevýznamný. Je to něco, co vám ďábel strká pod nos, a vy to

nepozorujete. Je to římské denominacionářství. Řím je matkou všech denominací. Bible hovoří o děvce a jejích dcerách, které jsou proti Slovu Božímu. (Zjevení17) Bojovníci, uchopte Slovo! Zůstaňte stát na Slovu. Jednoho dne zemřu. Toto Slovo ale nezemře a vy mladší, nestane—li se to v mé generaci, vy to uvidíte. To je ta věc.

Slyšeli jste dnes ráno ve zprávách, že paní Kennedyová navštívila papeže? A co říká papež? Všechna náboženství tohoto světa. Možná, že to příští neděli trochu víc probereme.

Nestarejte se o Rusko. Rusko je jen malý kámen na pobřeží. Nestarejte se o Rusko. Dejte pozor na Řím, až se spojí s církvemi. Nic nestojí o tom psáno v Písmu, že komunismus ovládne svět. Držím se Slova, lhotejno, jak jde všechno ostatní. Věřím Slovu.

Řím převezme svět a Řím je matkou všech organizací. Před tím nebyla žádná organizace. Každá z nich vyšla z ní. Tak to říká Bible. Byla matkou, ostatní jsou dcery. Jestliže vás nepřítel napadne: „*Ó, chtěl bych vám dát vědět, že se s námi máte spojit.*“ Ustoupit? Uzavřít kompromisy? Skutečný bojovník to nedělá. Co uděláme potom? Ponecháme si v sobě smýšlení Kristovo. Mluví o tom Bible? Takové smýšlení přebývej ve vás všech, jako i v Kristu bylo. Jaké smýšlení On měl? Postoj ke Slovu. To souhlasí. Zůstaňte se Slovem, Slovem Otce. Tak zvítězil nad nepřítelem pokaždé.

Jestli vás nepřítel napadne a řekne: „*Musíte to a to činit!*“, co s tím uděláte? Zůstaňte stáli na Slovu! Co učiníte potom? Vezměte Slovo! Co je Slovo? Bible to zde říká, četli jsme to: Duch Boží je to Slovo. Podívejte se sem! „*A vezměte helmu spasení a meč Ducha*“ – meč Ducha! Dejte pozor na Ducha, který přichází do vašeho smýšlení, ubytuje se ve vás a uplatňuje meč Ducha, Boží Slovo. Čím bojuje Duch? Čím On bojuje? Citem, vjemy? Slovem Božím! Čest buď Bohu! Co zde říká Slovo? Uzdravení, skrze Slovo. Vždycky je to ono. Duch bojuje skrze Slovo Boží. Duch Boží předstupuje před ďábla a říká: „*Psáno jest! Psáno jest!*“ A ďábel musí ustoupit.

Co učiníme? Bereme meč, který je Slovo Boží a uplatňujeme ho silnou rukou víry, ten dvojsečný meč. Tak to říká Bible u Židům 4. Řeže na obě strany. Bratře, co se musí stát? Nechte vejít Ducha do vašeho srdce. Otevřete své smýšlení. Řekněte: „*Slovo je pravda.*“ Sestro, učniť to i ty. Řekni: „*Tvé Slovo je pravda. Pane. Nebudu toho dbát, jak se cítím nebo co někdo říká. Otevřu každý jednotlivý z mých kanálů. Všechna rozčilování, pochybnosti, nevíru, jež jsem kdy měla, všechno, co jsem kdy cítila, každou nemoc, kterou jsem kdy měla, vyhazuji je všechny ven; nedbám jich a nechávám vniknout do mého ducha to božské. Ó Pane, sestup dolů! Učinil jsi ze mne svobodné stvoření. Říkáš: «Ty jsi Můj syn.» Otvírám Ti své srdce a své smýšlení. Vejdi dovnitř, Pane Ježíši.*“

Uchopte meč Ducha ve víře, to „*TAK PRAVÍ PÁN!*“ Zvolejte: „*Haleluja, Amen.*“ Sraze každého nepřítele před sebou. Rozbijte každou moc nepřítele! Jestliže by se vás chtěl tento starý, strašidelný duch zmocnit, tedy rozbijte všechno Slovem Pána. „*Radost v Pánu je síla naše.*“ Řekněte: „*Klid' se ode mne!*“ Rozbijte a rozřežte ho Slovem. Ať je to nějaký démon, nějaký nepřítel, ať nemoc, utrpení, cokoli to je, vezměte Slovo a použijte Je jako meč. Když poprvé uhoďte a nic se nepohne, tedy uhoďte ještě jednou a ještě jednou. Bijte, dokud nebudete mít proražený otvor. Jako to malé kuře nebo orlice proklová skořáčku a vyjde ven, tak to musíte i vy učinit. Proklovejte se skořápkou nemoci, která vás obklopuje. Haleluja! Amen! Kde je ten příští? To je ten boj; to jsou vojáci. Bojovníci Kříže.

Ztlučte každého nepřítele. Jsme předurčené královské semeno Abrahamovo. Tím, že Abraham odmítl všechno, co bylo proti Slovu Božímu, probojoval si skrze každý odpor volnou cestu. Říkali: „*Tvoje žena je příliš stará.*“ Odmrští všechno stranou. Ďábel řekl: „*Ty tohle nemůžeš učinit, ty tamto nemůžeš učinit.*“ Abraham to vysekal z cesty. Tloukl, dokud neprošel. „*Co bude jako příští, Pane?*“

„*Postav svůj stan tam nahoru!*“ Šel tam a postavil tam oltář. Tu k němu přišel satan a řekl: „*To není to pravé místo.*“ Odpověděl: „*Zůstanu zde, ty se vzdal z mé půdy.*“ Haleluja!

Lot se domníval: „*Bylo by lépe, kdybys přišel sem, pak bys to měl dobré. My všichni patříme zde k jedné organizaci. Moje žena je předsedkyní čtenářského spolku v městě. Říkám ti, pojd' jen k nám.*“

Sára řekla: „*Abrahame...*“

„*Bud' tiše, Sáro!*“ Haleluja! „*Zůstaň zde stát. Toto je místo, kam mě Bůh postavil, zde, kde stojím. Sem mě Bůh postavil.*“

Slavte zvučně nádheru Ježíše!

Svět andělů Jej chválí.

Korunu přineste, purpurový šat

Ó korunujte Ho, korunujte Ho, korunujte Ho

za Panovníka všeho světa!

...

Na Kristu, nepohnutelné Skále já stojím.

Každá jiná půda je jako bořící se písek.

Dokonce i smrt a všechno ostatní je jako bořící se písek. Na Kristu, té Skále, stojím. Jsme královské semeno Abrahamovo. Královské semeno.

Vybraná armáda Anglie reprezentuje království Anglie, královskou krev. Královské semeno Kristovo je Duchem Svatým naplněná Církev, naplněná Duchem Svatým. Královské semeno skrze zaslíbení, ne skrze hnutí mysli, nýbrž na základě zaslíbení Božího. Oni stojí na Slově Božím a prosekávají si svou cestu tím, že volají: „*Haleluja!*“ Ba i tváří v tvář smrti, která se jim blíží, volají: „*Rozděl se Jordáne, přecházím na druhou stranu.*“ Prorazte si svou cestu do zaslíbené země. Amen.

Co se stane, když je boj skončen a svatí tam vpochodují do svého domova? Ptám se vás: Co se stalo, když Hitler vpochodoval do Francie? Říkali, že nebe bylo tím množstvím letadel téměř pokryto. Němci pod ním vpochodovali a slavili vítězství.

Když Rusové za Stalina bombardovali Berlín a tank za tankem vnikal, nezbylo víc než nic. Ruští vojáci oslavovali, vešli a chovali se podivně. Viděl jsem to na jednom obraze v Londýně. Když my jsme slyšeli, že válka skončila, křičeli jsme, pískali a radovali se, když se hrdinové vraceli, šli jsme jim naproti a oni křičeli a volali.

Můj bratranec se také vrátil. Bojovníci byli zraněni a nemohli vstát ze svých postelí. Přinesli je na palubu lodi, aby mohli spatřit sochu Svobody. Řekl: „*Tito velcí mužové tam stáli a plakali, když spatřili sochu Svobody. Po léta byli vzdáleni od domova v boji, věděli však, že jejich příslušníci, matka, žena, otec, děti, jejich milá, všechno, co milovali, se nacházejí za sochou Svobody. Zapísknutí zaznělo. New York začal křičet, když jejich hrdinové vpochodovali.*“ To je jen nepatrné přirovnání. Po jednom velkém boji chtěl César, aby jeho nejslavnější bojovníci po jeho boku oslavili velký triumf nad nepřítelem. Každý důstojník se co nejlépe oblékl, a oni pochodovali jako praví vojáci kolem. Potom šel jeden starý muž, který byl zraněn. Vzhlédl a chtěl jít dále. César řekl: „*Okamžik, prosím, počkej okamžik! Ačkoli nejsi oblečen jako důstojník, chtěl bych, abys sem přišel. Odkud máš ta zranění?*“ Jeho odpověď: „*Z bitevního pole.*“ Řekl: „*Vystup sem nahoru! Posad' se vedle mne; ty jsi ten, který sem patří.*“ Mohl dokázat, že byl na bojišti.

Ó Bože, buď milostiv každému, kdo si zraní ruku od nějaké rybí konzervy, a pak je veřejně ctěn. Chtěl bych nést jizvy z boje. Pavel řekl: „*Nosím znaky Ježíše Krista na svém těle.*“ Proto bych chtěl bojovat na bitevním poli.

Jednoho dne, až náš velký Velitel vojska, který nás vystrojil, přijde, On, který nám dal výzbroj Boží, Ducha svatého a Jeho Slovo, jimiž máme bojovat; až náš Velitel vojska opět přijde, chtěl bych se s Ním posadit na vůz – a vy také, že ano–, abychom s Ním šli domů. Potom vezmu svou malou ženu za ruku, ohlédnu se po svých bratřích, jejich ženách a dětech a my budeme putovat rájem Božím a s anděly naplníme vzduch chvalozpěvy. Jaká slavnost to bude!

A až boj bude skončen, budeme korunováni. Ó vy bojovníci Kříže v tomto jitru; oblecte výzbroj víry! Uchopte zbraně! Jak je to s tebou, sestro? Jsi připravena? Obleč zbraně a řekni: „*Ó Bože, nedbám nic o to, co mi našeptává ďábel nebo co někdo jiný říká. Dnes ráno věřím. Já věřím.*“

Před několika nedělemi jsem mluvil o jednom muži, který měl sen. Zdálo se mu, že ďábel, docela malý, běžel k němu a zvolal: „*Bú!*“ On odskočil nazpět a ďábel se stal větší a volal: „*Bú!*“ Opět odskočil nazpět a ďábel ještě více vyrostl. Potom byl ďábel tak velký jako on sám a chtěl ho zdolat. Věděl, že nyní s ním musí bojovat. Otočil se, zda by mohl něco nalézt, čím by mohl bojovat. Uchopil Bibli a ďábel křičel: „*Bú!*“, a on mu také odpovídal: „*Bú!*“ A ďábel se stále zmenšoval, až ho Slovem zabil.

Vy jste přece vojáci, nebo ne? Vezměte Slovo a řekněte: „*Psáno jest! Nezemřu, živ budu. Vstoupím do této kaple a budu se všemi ostatními Bohu děkovat za Jeho dobrotu.*“ Věříte, vy svatí, věříte tomu? Amen.

Skloňme své hlavy.

Ó Pane a Bože, Stvořiteli nebe i země, dej, aby bylo rozhlášeno, že Ty jsi stále ještě Bůh. Lhostejno, kolik já káži a co všechno říkám, ó Pane. Slovo od Tebe uvádí všechno do pořádku. Kapesníky, které zde leží, byly zamýšleny pro nemocné. Modlím se, nebeský Otče, aby Tvá požehnání a Tvá moc na všech spočinula. Vzkládám své ruce na ně. Ó Bože, ve jménu Ježíše Krista prosím, abys tyto kapesníky pomazal Svou svatou přítomností, neboť tak to stojí v Tvém Slově napsáno. Není to proti Slovu. Je psáno, že kapesníky a zástěry, které Pavel nosil, brali a že nečistí duchové vycházeli z lidí a že byli uzdraveni od svých nemocí a neduhů. My nejsme Pavlem, Ty však jsi stále ještě Bůh. Ty jsi tentýž Duch Svatý. Pokládám své ruce na tyto kapesníky ve jménu Ježíše Krista a prosím, abys každého uzdravil a poželal.

Ó Bože, přede mnou leží hezké malé děvčátko na posteli. Nemůže žít, Pane. Satan jí toto zlé způsobil, dobří lékaři tohoto světa se bezpochyby pokusili učinit své nejlepší, aby dítě zachránili. Nedokáží to. Jsou se svým věděním u konce. Nevědí, co by mohlo být ještě učiněno; ale Pane, jsem tak rád, že je napsána ještě jiná kapitola. Můžeme otevřít jinou stranu a vidět, jak vchází ten velký Lékař. Voláme Ho dnes ráno k ordinační hodině.

Pane, nestojí v Tvém Slově napsáno, že tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří? Pane, jestliže nevěřím, tedy způsob nyní, abych věřil. Jestli toto malé děvčátko není věřící, tedy způsob, aby nyní uvěřila. „*Tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří: «Když budou na nemocné ruce vzkládat, bude to s nimi lepší.» Rovněž stojí psáno: «V Mém jménu budou ďábly vymítat.»*“ Pane, to jsou Tvá Slova. Je to Tvé Slovo. Nyní, jako Tvůj služebník konám, jak jsi Ty řekl: kde dva neb tři se sejdou ve jménu Mém, tu jsi Ty uprostřed nich a oč by prosili, to se jim má stát.

Ó Bože, toto dítě je tak nemocné, jak žádná jiná osoba v budově v toto ráno. Bez Tebe nemůže být déle živa. Byla zasažena nejtěžší nemocí. My všichni budeme nyní jedno jako bojovníci a stojíme zde jako skupina královského semene Abrahamova.

Pochodujeme nyní proti satanovi. Zdvihni se a odejdi, satane, neboť naše výbroj se blýští. Muži a ženy drží meč Ducha. Pochodujeme vpřed a přicházíme proti tobě, kvůli této dívce. Opusť ji, satane! Vyjdi z ní ven! Jako vojsko živého Boha přicházíme proti tobě. Opusť ji, ve Jménu Ježíše Krista. Odcházím, abych na ni vložil ruce.

Satane, ty jsi svázal toto dítě a způsobil jsi to zlé. Víím, že jsi mocnější, než člověk, ale Pán je mocnější než ty. Tedy přicházím v Jeho jménu. Opusť ji! Ty duchu ďábla, ty démone nemoci, vyjdi z tohoto dítěte ven! Nechť je osvobozena od tohoto dne. Ohlašuji toto ve Jménu Ježíše Krista.

Nyní Pane, můj Bože, který křísíš mrtvé a dokázal jsi, že jsi Bůh, zdvihni tuto mladou dívku a navrať jí zdraví a sílu tak, aby mohla v této budově povstat. Ďábel ji opustil. Ty, ó Pane, jsi ten, který ji můžeš uzdravit. Nechť žije ke cti a oslavení Boha. Bylo to vysloveno, dej to nyní, aby se tak stalo.

Jsou zde ještě jiní, kteří by chtěli své ruce zdvihnout a říci: „*I já si přeji modlitbu. Potřebuji Boha, jsem nemocen.*“ Nevím, kolik času ještě máme. Jistě ještě dosti, abychom sem nechali přijít lidi. Mám dnes ráno plnou důvěru. Chtěl bych, abyste sem přišli. Billy, můžeš třeba začít s tou stranou a potom vzít tu druhou stranu. Ať ti zde přijdou nejprve. Potom vezmeme ty, kteří sedí vzadu.

Nyní bych chtěl, aby br. Neville a ostatní kazatelé vstali a přišli sem, aby mi byli nápomocní.

Dobrá. Kolik vás jich obléklo výbroj? Hleďte, té dívce se již vede lépe. Jdi domů, všechno je v pořádku. Amen. Ó, vy bojovníci, taste meč. Vy bojovníci Kříže, pochodujte vpřed!

Na Kristu, nepohnutelné Skále já stojím.

Každá jiná půda je jako bořící se písek.

Dobře, pojdte jen sem kolem pódia. Buďme všichni v modlitbě, zatím co ostatní půjdou kolem. Taste nyní meč Ducha. Procházejte tudy a slavte Pána. Vzdej se, satane! Co je s vámi, bojovníci? Nemyslíte, že můžeme zvítězit? My jsme již zvítězili. Jsme více než vítězové v Kristu Ježíši. Každý ďábel je vyhnán. Všechno ostatní je pryč.

Něco je s tímto kazatelem zde. Pojď přece, prosím, nahoru! Tento muž byl před nedávném propuštěn z nemocnice, umírající, rozežrán od rakoviny. Bylo to asi před

dvěma roky s prostatou. Lékaři mu dávali jen několik dní života. Jednoho rána jsme šli velmi časně tam, modlili se za něho a téhož rána, jako dnes s vámi, stalo se uzdravení, a nemohli nalézt žádnou stopu po rakovině. Nyní pracuje více než kdy předtím. On a jeho žena byli již na misijním poli evangelia, dříve než jsem se narodil. Slyšíte dobře? 55 let! Dříve, než jsem se narodil, kázali evangelium. A nyní, ve věku 81 let, byl uzdraven. Nyní má právě probuzení, kde po dva týdny každý večer káže.

Sestro, nyní nadešel tvůj čas. Věříš? Za sebe a za všechny ostatní. Co budeme činit? „*TAK PRAVÍ PÁN!*“ Satane, proč se tu ještě zdržuješ, tys prohrál. My nyní procházíme. Pochodujeme do Zaslíbené země.

Co je to? Co zmůže hora, kterou před nás postaví? Kdo se nám chce postavit v cestu? Ze všeho bude rovina. Proč? Dvoječným mečem srazíme všechno k zemi. To souhlasí.

*Kupředu, bojovníci Kristovi!
Vzhůru v svatou válku!
Se znamením kříže jdeme k vítězství.
Kristus, náš Král,
sám vede nás,
následujte vysokého Vůdce!
Kupředu, jako jeden muž!*

Haleluja! Co učinili? Co udělal Izrael nejdříve, když šli do války? Nejdříve přišli zpěváci. Kdo následoval? Archa úmluvy! Potom následoval boj. Věříte tomu nyní? Zpíváme „*Vpřed, Kristovi bojovníci!*“ Oddělujeme se od každého pochybování. Vztyčeni kráčíme vpřed k boji. Povstaňme!

*Kupředu, bojovníci Kristovi! Vzhůru v svatou válku!
Se znamením kříže jdeme k vítězství.
Kristus, náš Král, sám vede nás,
následujte vysokého Vůdce!
Kupředu, jako jeden muž!
Kupředu, bojovníci Kristovi! Vzhůru v svatou válku!
Se znamením kříže jdeme k vítězství.
Nejsme rozděleni, rytířstvo jsme jedno;*

jedno v lásce a učení, jedno v moci víry.

Všichni, kteří věříte Bohu, řekněte Amen! Haleluja! Věříte tomu? My jsme vítězové. Kde jsou všichni nepřátelé? Pod našima nohama! Nyní je všechno pryč, sestro. Věříš tomu? Můžeš nyní jít domů. Cítíš se dobře? Ona říká, že se cítí dobře. Vše bude dobré s tebou. Kteří z vás tam na druhé straně se cítíte dobře?

Když vzkřikli, spadly zdi na zem a oni zabrali město. Amen! Věříte Mu?

Nezapomeňte na bohoslužbu dnes večer, br. Neville přinese své poselství. Jak Pán dá, budeme příští neděli zde. Zatímco budeme opouštět budovu, zazpívejme „*Kupředu, bojovníci Kristovi*“. Od tohoto dne již nikdy nedávejte meč do pochvy. Vytáhněte jej ven, dobývejme. Vyšli, aby vítězili a přemáhali. Zazpívejme první verš ještě jednou!

Kupředu, bojovníci Kristovi! Vzhůru v svatou válku!

Se znamením kříže jdeme k vítězství.

Kristus, náš král, sám vede nás,

následujte vysokého Vůdce!

Kupředu, jako jeden muž!

Kupředu, bojovníci Kristovi! Vzhůru v svatou válku!

Se znamením kříže jdeme k vítězství.